

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Naughty or Nice

A Spicy Holiday Novella

SIENNE VEGA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Naughty or Nice

A Spicy Holiday Novella

SIENNE VEGA

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2024 Sienne Vega

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde alıntılarının kullanılması dışında, telif hakkı sahibinin yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Daha fazla bilgi için www.siennevega.com adresini ziyaret edin.

Kapak Tasarımı: King Ellie

Contents

[İçerik Uyarısı](#)

1. [Kendall](#)
2. [Kendall](#)
3. [Kendall](#)
4. [Kendall](#)
5. [Nicholas](#)
6. [Kendall](#)
7. [Nicholas](#)
8. [Kendall](#)
9. [Kendall](#)
10. [Kendall](#)
11. [Nicholas](#)
12. [Kendall](#)
13. [Nicholas](#)

[Daha Fazla Yaramaz İçerik mi İstiyorsunuz?](#)

[Yaramazlık veya İyilik](#)
[Karışımı Bağlantıda Kalın](#)
[Ayrıca Sienne Vega Yazar](#)
[Hakkında](#)

İçerik Uyarısı

HO HO HO! ERKEN NOEL KUTLU OLSUN!

Bu tatil romanını çok kısa bir süre önce yazdım. Kasım ayında rastgele, Capo tarafından paylaşılan erotik hikayeme benzer baharatlı, müstehcen bir tatil kısa hikayesi yazmak istediğime karar verdiğimde olduğu gibi. 😊

Yani, eğer biraz tatil müstehcenliği havasındaysanız, başka yere bakmanıza gerek yok! Ayrıca, bir kadının eski erkek arkadaşının babası tarafından sırtının patlatıldığı dağınık bir tatil aşk hikayesi fikrini seviyorsanız, o zaman bu tam size göre bir hikaye! 😊

Aşağıda bu romanda yer alan içeriklerden bazıları yer almaktadır:

- Grafik cinsel içerik•
Eski Erkek Arkadaşının
Babası
- Yaş Farkı
- Tabu
- BDSM

Bu kitap 18 yaşın altındaki okuyucular için uygun değildir.

Artık bu konu kapandığına göre, umarım bu baharatlı tatil romanını beğenirsiniz! Kendall ve 'Aziz Nick'in X-rated hikaye sanatını görmek istiyorsanız [Patreon](#)'uma katılmayı unutmayın. 😊

Sienne

BÖLÜM 1

Kendall

"Bu tatil sezonunda Blue Sky Airways ile uçtuğunuz için **TEŞEKKÜR EDİYORUZ**. Bundan sonra nereye giderseniz gidin güvenli bir yolculuk geçirmeye devam edin ve kendinize Mutlu Noeller dileyin."

Emniyet kemeri ışığı sönüp uçuş görevlileri kapıları açtığında uçak alkış ve tezahüratla iniyor.

Uçağın ön tarafındayım, ama uçağa binmek için acelem yok. Kapalı.

Nişanlım Nathan'a mesaj atmanın ortasındayım. Bu gece Bu Noel'de çocukluk evinde. Tatilin, nişanlandığımızı ailesine duyurmak için mükemmel bir fırsat olduğunu düşündük.

Benimki iyi karşıladı.

Birkaç hafta önce annem ve ağabeyimi özel bir akşam yemeğine oturttuk ve onlara Nate'in nasıl evlenme teklif ettiğinin hikâyesini anlattık. Annem (onun gözünde) evde kalmış otuz altı yaşında nihayet evleneceğim için rahatlamıştı, ağabeyim ise Nate'i aileye kabul ettiği için heyecanlıydı.

Noel'e birkaç gün kala sıra Nate'in ailesine geldi.

Onlarla daha önce sadece bir kez karşılaştım, geçen yıl Şükran Günü'nde.

İki kız kardeşi var, Amy ve Jennifer, her ikisiyle de iyi anlaştım. Bazı teyzeleri, amcaları ve kuzenleri.

ve kibar. Ve tabii ki Nate'in babası Nicholas, oğlunun benim gibi bir kadın bulduğu için şanslı olduğunu söyledi.

Daha yeni indik.

Kahretsin, beşte geleceğini sanıyordum. Ofiste mahsur kaldım.

Endişelenme. Havaalanından taksiye binerim. Daha kolay olur.

Kafamı kaldırdığımda uçaktan inen yolcu kuyruğunun kısalıldığını görüyorum. Neredeyse herkes baş üstü kutularından bavullarını almış ve uçaktan inmeye başlamıştı. Uçuş görevlisi Susie ile bir gülümseme paylaşıyorum ve sonra koltuğumdan kalkıyorum.

"Büyük tatil için heyecanlı mısın?" diye soruyor.

"Bunu tekrar söyleyebilirsin. Nate'i neredeyse bir aydır görmedim."

"Daha yeni evlenmişken dünya turuna çıkarsan böyle olur. meşgul."

El bagajımı baş üstü bölmesinden çıkarmama yardım ederken gülüyorum. Susie ve ben yıllardır Blue Sky Havayolları'nda uçuş görevlisi olarak birlikte çalışıyoruz. İşe ilk girdiğimde Susie beni kanatları altına aldı -kasıtlı olarak- ve işe ve yaşam tarzına alışmama yardımcı oldu. O bir arkadaş ama aynı zamanda aileden biri gibi. Bana kenardan tavsiyeler veren ve destek olan bir teyze.

Yılın yarısından fazlasında hem iç hem de dış hatlarda çalışıyorum, bu da geçmiş ilişkilerimde bir sorun teşkil etti.

Ama sürekli seyahat etmeme rağmen, Nate ve ben işleri yoluna koyduk.

Bir işletme yöneticisi olarak işi yorucudur ve çoğu zaman haftanın altı, hatta yedi günü çalışmasını gerektirir.

Evlendiğimizde çalışmayı bırakacağıma ve kendi ailemizi kurmaya çalışacağımıza karar verdik.

Noel'i onun memleketi olan Morrow, Kuzey Carolina'da geçirmeye karar vermemizin bir başka nedeni de bu. Orada

yerleşmek için bir ev satın almayı düşünüyor. Nate, buranın huzurlu bir aile hayatı yaşamak için mükemmel bir kasaba olduğuna inanıyor.

Geçen yıl Şükran Günü'nde ziyaret ettikten sonra çok beğenmiştim.

Bu pastoral küçük kasaba, tebrik kartlarından fırlamış gibi görünüyor ve herkesi kendine çekmeye yetecek bir cazibeye sahip. Nate ve benim hayatımızın geri kalanında burada yaşadığımızı, yaşlanıp saçlarımız ağarana kadar çocuklarımızı burada büyüttüğümüzü görebiliyorum.

Uçaktan inip Charlotte-Douglas Havaalanı'nda bagaj teslimine doğru ilerlerken Susie beni el sallayarak uğurluyor.

"Nereye hanımefendi?" diye soruyor taksi şoförü, bavulumu bagaja yüklememe yardım ettikten sonra.

"Morrow," diye cevaplıyorum küçük bir gülümsemeyle. "Aile ziyareti mi?"

"Nişanlımın ailesi."

"Parmağındaki taşı şimdi görüyorum," diye kıkırdıyor. "Eminim seni gördüklerine sevineceklerdir."

Havaalanı trafiğinin geri kalanıyla birleştiğimizde arkama yaslanıyorum ve bakışlarımı pencereden dışarı çeviriyorum. Gün gri gökyüzü ve yoğun bulutlarla kasvetli ama yine de her şey daha parlak görünmüyor. Nate ve ailesi beni gördükleri için mutlu olabilirler, ama ben de onları gördüğüm için aynı derecede mutluyum...

Evinin önünde beni karşılamak için bekleyen Nate değil. Babası Nicholas, 1.80 boyunda, geniş göğüslü ve geniş omuzlu, üzerine tam oturan mavi-yeşil flanel bir gömlek giymiş.

Nate babasının görünüşünün bir kısmını miras almıştır -aynı düz burun eğimine ve parıldayan ela gözlere sahiptirler- ancak benzerlikler burada sona ermektedir.

Nicholas oğlundan daha uzun ve genel olarak daha iri. Çene çizgisi kare şeklindeyken Nate'in yüzü daha oval şekilli ve her zaman sevdiğim bir yarıkla noktalanmış. Nicholas kalın beyaz bir sakala ve kulaklarının arkasına sıkıştırdığı kulak uzunluğundaki beyaz saçlara sahipken, Nate temiz kesimli ve traşlı kalmayı tercih ediyor, saçları tepede düzgün ve kırpılmış.

Baba ve oğul başka açılardan da birbirlerine zıttır.

Nate kurumsal takım elbise ve kravat stiliyle gurur duyarken, Nicholas bana sert bir oduncuyu hatırlatıyor.

Taksi Whittler ailesinin evinin önündeki kaldırıma yanaştığında bile Nicholas kalın kolunu havaya kaldırıp el sallar. Bagajdan bavulları almak gibi açık bir niyetle sarı araca yaklaşır.

Arka koltuktan kayarak inerken taksi şoförüne "Teşekkür ederim," diyorum. Arabanın arka tarafına doğru ilerlerken karnımda ani bir gerginlik hissediyorum.

Nicholas sırtıyor Merhaba at Ben, çarpma kapat ve gövde ve bir kolunu omuzlarıma atıyor. Sarılma hızlı ama sıcak ve davetkâr, beni kolonyasının hafif çam kokusuyla sarmalıyor. Her iki eliyle bir parça valizimi tutarak, "Kendall, seni ağırladığımız için mutluyuz. Nate seni havaalanından alamadığı için üzgünüm. Ziyarete geldiğinden beri bölgedeki şirket ofisinde çalışıyor. Bilseydim ben de orada olurdum." "Oh," diyorum, yanaklarım sıcacık, "sorun değil. Başardım. Hepsi bu. önemli olan."

Kıkırdıyor. "Nate'in aşık olmasına şaşmamalı. İçeri gelsene. Dışarısı buz gibi."

O konuşurken titriyorum, biraz üşüdüğümü fark ediyorum.

Ön kapıya varana kadar yan yana yürüdük. Nicholas başını sallayarak önce benim gitmeme izin veriyor, gözlerinde beklediğim aynı pırıltı.

"Paltonuzu asın ve mutfaktan biraz elma şarabı alın. Amy kasabanın en iyisini yapar."

Önerdiği gibi yapıyorum, botlarımı çıkarıyorum ve paltomu giriş holündeki askıya asıyorum. Whittler'ların evinin içi güzel ve sıcak, ben çalışma odasının önünden geçerken şömine çoktan çıtırdamaya başlamıştı. Nate'in kız kardeşi elma şarabı almama yardım ediyor ve birbirimizi son gördüğümüzden beri neler olup bittiğini konuşuyoruz.

Birkaç dakika içinde kendimi evimde hissettim. Tatilimi ailemle geçirmek üzereymişim gibi hissediyorum.

Biriyle evlenirken sahip olabileceğiniz en muhteşem duygu.

Saatler geçiyor, dışarıdaki gökyüzü kararıyor. Nate'in amcası Roy ve kuzeni Frank gibi diğer Whittler ailesi üyeleri de geliyor. Saatler akşam altıya doğru ilerlerken, akşam yemeği için masayı hazırlamaya başlıyoruz.

"Nate'in nerede olduğunu merak ediyorum," diyor Amy kaşlarını çatarak. "Şimdiye kadar burada olmalıydı."

Yeni mesaj var mı diye kontrol etmek için telefonumu kot pantolonumun cebinden çıkarıyorum. Tek bir yeni bildirim bile gelmemiştir.

Nate saatlerdir cevap vermiyor ama son mesajımı gördüğü belli. Bazı kurumsal işlerle gerçekten meşgul olmalı.

İç çekiyorum ve kendime bunun onun kariyerinin doğası olduğunu hatırlatıyorum. Tıpkı benim kariyerimin doğasında dünyanın dört bir yanına uzun uçuşlar yapmak olduğu gibi.

Önümüzdeki iki haftayı Morrow'da birlikte geçireceğiz. Tatillerin tadını ailesiyle birlikte çıkarabilmemiz için işten izin aldı.

Sabırlı olmak zorundayım.

Nate nihayet kapıdan içeri girdiğinde akşam yemeği için oturmamıza dakikalar kalmıştı. Onu koridorda ilk karşılayan ben oluyorum, daha kışlık paltosunu çıkarmaya fırsat bulamadan kollarımı boynuna doluyorum.

"Kendall," diyor hafifçe geri çekilerek. Dudakları neredeyse acı çeken bir gülümsemeye dönüşüyor. "Hey, heyecanlı görünüyorsun."

"Seni gördüğüm için heyecanlıyım. Saatlerdir bekliyorum." Uzanıp dudağının kenarını sildim, hafif kırmızı bir renk vardı. "Sorun nedir? Ketçap falan mı yiyordun? Akşam yemeği için yeriniz olsa iyi olur. Amy ve ben mutfaktaydık."

"Aslında konuşmamız gerek."

"Nate, buradasın!" diye sesleniyor Nicholas. O ve diğerlerinden bazıları kafalarını çalışma odasından dışarı çıkarmışlardı. "Kıçını kaldır da buraya gel. Yemeğe oturmak üzereyiz."

"Ah... bir saniye, baba."

Nate elimi tutuyor ve beni doğrudan ikinci katın sahanlığına çıkan merdivenlerden yukarı çekiyor. Sağa dönüp eski yatak odasının olduğu kapıya yöneldi. Kalacağımız odanın aynısı.

Kapıyı arkamızdan kapatıp bana döndüğünde ne düşüneceğimi bilemiyorum.

Yüzündeki ifade en iyi şaşkınlık olarak tanımlanabilir, sanki kendi hareketlerinden dolayı kafası karışmış gibi. Başını kaşıyor ve bakışlarını yere dikeyyor.

Kaşlarım birbirine çarpıyor ve midemde bir batma hissiyle ona bakıyorum. Neler oluyor olabilirdi? Neden ailenin köpeği hızla gelen bir araba tarafından ezilmiş gibi görünüyor? Neden

Kötü bir şirket birleşmesi ya da başka bir önemli kariyer felaketi nedeniyle kovulmuş gibi mi görünüyor?

Bu doğru olsa bile, bunu birlikte çözerdik.

"Nate," diyorum sabırsızca, "ne oldu? Neden bu kadar... kafan karışmış gibi görünüyorsun?"

"Sadece... ben... kahretsın." Elini yüzünde gezdiriyor ve benden uzaklaşıp pencereye doğru yürüyor. Yatak odasının manzarası güzel - Blue Ridge Dağları'nın uzak fonunda şehrin geri kalanını uzaktan görebiliyorsunuz. İçini çekerek aşağıdaki caddeye bakıyor ve "Kendall, ben... Ben sana daha önce söylemek istemiştım" diyor.

"Neyi daha erken söyleyeceksın? Beni korkutuyorsın."

"Bu... biz..." derin bir iç çekiş için duraklar. "Bu iş yürümeyecek. Seninle evlenemem."

BÖLÜM 2

Kendall

NATE'İN SÖZLERİ o kadar beklenmedik, o kadar aniden ortaya çıktı ki *Gül.*

Saniyeler geçiyor ve ben bu garip sessizliği gergin bir kahkaha sesiyle dolduruyorum. Sanki bana Mars'a taşınacağını söylemiş gibi başımı salladığım ve Nate'e baktığım bu inanmaz kahkaha. O sessiz kalmaktan başka bir şey yapmayınca ben de susuyorum.

Şaka yapmak için gelmediğinde.

Ciğerlerime ani bir soğukluk doluyor ve nefesim kesiliyor. Elimdeki azıcık havayı tükürerek çıkarıyorum, bir düşüncüyü bir araya getirmeye çalışıyorum. Mantıklı bir şeyler söylemeye çalışıyorum. Aklıma sadece iki kelime geliyor.

"Sen... ciddi misin?" diye

sordum. Başını salladı.

"Evet, çok."

"Ama... ama..." Yine kendimi kaybettim. Söyledikleri beni tamamen şaşırttı.

Sanki uykuya dalmışım da rüya görüyormuşum gibi geliyor. Her an uyanacağımı umduğum bir kabus yaşıyorum.

"Buraya gelmeden önce sana söyleyecektim," diye itiraf ediyor, sesi kasvetli. Çenesini kaşıyor, bakışlarımdan kaçmaya devam ediyor.

"Ben buraya gelmeden önce mi? Peki ya biz nişanlanmadan önce?!"

"Biliyorum, biliyorum. Bu... bu bir hataydı. Ama ne zaman bu konuyu açmak istesem çok heyecanlanıyordun. "O kadar heyecanlıydın ki

düğün ya da bir aile kurmak hakkında. Ailene söylemek için beni Georgia'ya sürüklüyordun-"

"Gelmek istediğini söylemiştin!" Öfkeyle araya giriyorum, sesim daha da yükseliyor. Duygularım sel gibi akıyor, ıstırap sesimi dolduruyor ve kalbime saplanıyor. "Annemden ve kardeşimden beni istemenin bir onur olacağını söylemiştin!"

"Çünkü... şey... kendimi baskı altında hissettim..."

"Siktir git, Nate! Senden asla evlenme teklif etmeni istemedim. Eğer istediğin bu değilse kesinlikle istemezdim! Bunu nasıl yaparsın? *Neden... neden yapasın ki?*"

"Bak, sesini alçalt." Yüz hatları sanki rahatsız olmuş gibi geriliyor, sanki patlamam onu kızdırmış gibi. "Terfi için adayım Kendall. Bekârlar şirketteki en üst düzey pozisyonları alamazlar. Onlar aile babaları için ayrılmıştır. Bir sonraki adıma hazır olmadığım halde hazır olduğumu düşünmemen neden olmuş olabilir."

"Benimle dalga geçiyor olmalısın."

"Sen harikası. Sen iyi bir kadınsın. Seni incitmek *istemiyorum*. Ama bu tatili gerçek olmadığı halde nişanlı ve aşık gibi davranarak geçirmemizin de kimseye haksızlık olacağını düşünüyorum."

"Kendi adına konuş. Numara yapmıyordum. Aşıktım!" Göğsümde bir sıkışma ile boğuldum. Kalbim ağrıyor. Midem çalkalanıyor. Midem bulanıyor. Başım dönüyor. Gözlerimi kırıştıtırırken yaşlar gözlerimi ıslatıyor ve bana söylenenleri hala anlayamadığımı fark ediyorum.

"Kendall, başka biri daha var," diye iç geçiriyor ve ellerini ceplerine sokuyor. "Planlanmış bir şey değildi. Ama yeni bir sekreter tuttum ve işler... işler fizikselleşti. Onunla da asla birlikte olamam. -o sadece bir sekreter- ama benim tipim olmadığını daha da iyi anladım. Uyumlu olduğumuzu sanmıyorum."

Ve daha kötüye gidebileceğini düşünmemiştim.

Ellerim titreyerek yüzümü kapatıyor ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Kemiklerim içten içe titriyormuş gibi hissediyorum, sanki şok ve kalp kırıklığı beni yere sermeden daha fazla dayanamayacakmışım gibi.

"Bu gerçekleşiyor olamaz," diye mırıldandım. "Şu anda gerçek olamazsın. Beni aldatıyor musun, Nate? Ciddi misin?"

"Rosa ve ben... tutku..."

"Bilmek istemiyorum!" O kadar yüksek sesle bağıriyorum ki sesim kesiliyor. "Başka bir kadını nasıl becerdiğini duymak istediğimi mi sanıyorsun? DOKUNMA BANA!"

Kollarını bana dolamak istercesine bana doğru bir adım attı.

Geri çekiliyorum, neredeyse kendi ayaklarıma takılıyorum. O kadar iğreniyorum ki, onunla bu odada bir saniye daha kalamam. Onu görmeye dayanamıyorum.

Onunla aynı havayı soluyun.

Çık dışarı. Çıkın. Şimdi.

Başım dönmüş ve gözlerim yaşarmış bir halde, Nate'in umutsuz çağrılarını duymazdan gelerek yatak odasına doğru tökezliyorum.

Nate'den kaçmak için kapıyı açtığımda Nicholas koridordaydı. Babası merdivenlerden yeni çıkmıştı, muhtemelen çalışma odasından gelen çığlıkları duymuştu. Yanından hızla geçerken beni görünce alnı kırışıyor ve Nate peşimden koşmaya çalışıyor.

"Kendall, biraz yavaşlar mısın? Histerikleşiyorsun." "Benden uzak dur!"

"Nereye gidiyorsun? Dışarısı karanlık-"

"Senden uzaklaşmam gerek!"

"Morrow'u tanımıyorsun, değil mi? Tatilin bu kadar yakın olduğu bir zamanda hiç otel yok."

"Sikimde bile değil!"

Ben aceleyle merdivenlerden inerken ve Nate de onu takip ederken, Nicholas da arkamızdan geldi. Diğer Whittler ailesi üyeleri de zemin kattaki koridora çıktılar - Roy Amca herkesten sakın olmalarını isterken kız kardeşleri şaşkın şaşkın bize bakıyorlardı.

Benim için görünmezler. Hepsi.

Her ne kadar nazik ve misafirperver olsalar da, ben bir çöküşün eşiğindeyim. En basit şeyleri bile yapmamı zorlaştıran yoğun kalp ağrısı gözümü kör etmiş durumda.

Nefes al. Düşün. Hareket et.

Portmantodan paltomu alıp hızla omuz silkiyorum. "Kendall, nereye gidiyorsun?" Nicholas soruyor, kendini benimle oğlu arasında. "Lütfen sizi götürmeme izin verin-"

"Buradan çıkmam lazım... uzaklara... teşekkür ederim..." Cümlemini bile tamamlayamıyorum, sesim kesiliyor. Başımı sallıyorum, gözyaşlarım yanağımdan aşağı süzülüyor ve kapıya doğru dönüyorum.

Ailesi daha şaşkın protestolara başladı. Nate'in kız kardeşleri beni bu kadar üzecek ne yaptığını sorarak azarlamaya başladılar. Kuzeni onu savunan tek kişi oluyor ve benim misafir olduğumu, gitmek istersem gidebileceğimi söylüyor.

İki parça valizimle boğuşarak dondurucu soğuğa doğru koşuyorum. Kaldırım kenarına varana kadar durma zahmetine girmiyorum, önümde donan çaresiz nefesler alıyorum. Elim telefonumu çıkarırken titriyor ve yerel otelleri yazıyorum.

Birinin boş bir odası olmalı. En azından bu gece için.

Bu gece bir uçuş ayarlayabileceğimden şüpheliyim. Özellikle de tatile bu kadar yakinken ve havaalanından bu kadar uzaktayken.

Aradığım üçüncü otelin resepsiyon görevlisi "Üzgünüm," diyor. "Yeni yıla kadar tamamen doluyuz. Morrow Inn'i denemenizi önerebilir miyim?"

"Onları çoktan aradım. Boş odaları yok."

"O zaman üzgünüm, çevredeki diğer kasabaları denemeniz gerekebilir."

Resepsiyonist telefonu kapatıyor, çevir sesi kulağımda uğulduyor.

Google arama sonuçlarına döndüğümde sert bir nefes alıyorum.

Bu gece ne yapacağım ben?

Whittler'ların evine geri dönemem, Nate orada olacak, kendimi zaten hissettiğimden daha da aptal ve gülünç hissedeceğim.

Belki havaalanına bir Uber ayarlayabilirim ve önümüzdeki bir iki gün içinde bir uçak bulana kadar orada kalabilirim...

Ağır bir el omzumu sıkıyor ve içime bir sıcaklık dalgası gönderiyor. Başımı kaldırıp bakıyorum, berbat görüldüğümün farkındayım; makyajım akmış ve nezle olmuşum gibi burnumu çekiyorum. Rüzgâr esmiş ve bir zamanlar şık olan ipek elbisemi karıştırmış.

Başımı kaldırdığımda, bakışlarım aşına olduğum iki ela gözle karşılaşılıyor. Ama Nate'in ela gözleri değil. *Nicholas*'ın ela gözleri.

Diğerleri evin içinde parlayan sıcaklığın tadını çıkarırken o beni kontrol etmek için dışarı çıktı.

Boğuk sesiyle, "Eğer geri gelmeyecekseniz, sizi gitmeniz gereken yere bırakayım," diyor. "Bir otel bulabildiniz mi?"

Tekrar burnumu çekiyorum ve başımı sallayarak bakışlarımı kaçırıyorum. "Her şey ayarlandı. Ben sadece... Havaalanına gideceğim ve... Bir şeyler bulacağım."

"Kesinlikle olmaz," diye yanıtlıyor. "Geç oluyor ve gece boyunca orada mahsur kalacaksınız. Size diğer evimi önermeme izin verin."

"Diğer... ev?"

"Burası Airbnb için kullandığım mülk. Normalde kiraya verirdim ama bu Noel'de vermemeye karar verdim. Görünüşe göre iyi bir karardı. Yolun sadece birkaç blok aşağısında. Sizi bırakayım."

"Hayır, bunu yapamam. Senin evinde kalamam-"

"Duyduğuma göre, oğlum sana bir numara yapmış. Seni Noel için evimize davet ettikten *sonra*. Yakında onunla başa çıkacağım. Ona bundan daha iyisini öğrettim. Ama bu arada, elimden geleni yapmama izin verin. İhtiyacın olduğu sürece kalman için sana özel bir yer vereceğim."

Teklifinin havada asılı kalmasına izin verdim, boğazımda sıkışıp kalan duygu yumağına karşı yutkundum. Ağlayabildiğim kadar ağladığım bir noktaya geldim -en azından şimdilik- ve kendimi tükettim. Yapmak istediğim tek şey bu soğuktan kurtulmak, sıcak bir duş almak, bir yatağa yığılmak ve kendimi battaniyelerin altına gömüp kalp kırıklığının içinde debelenmek.

Nicholas'ın teklifi bunlara sahip olmanın en hızlı, en mantıklı yolu.

Yavaşça başımı sallıyorum. "Tamam... bu gece için. Eğer gerçekten sakıncası yoksa."

"İnan bana hayatım, hiç de bile. Range Rover'ım park halinde. Hadi gidelim."

Nicholas'ı arabasına kadar takip etmek için dönüyorum. Evin pencerelerindeki perdeler dalgalanıyor ve ailenin geri kalanının dışarı baktığını söylüyor. Muhtemelen nereye gittiğimi merak ediyorlardır.

Nate de onlardan biri mi? Gittiğimi umursuyor mu?

Muhtemelen umurunda değil.

Benim tipim değilsin. Uyumlu olduğumuzu sanmıyorum.

Kendimi yolcu koltuğuna bağlarken kelimeler kafamın içinde yankılanıyor. Nathan belli ki beni hiçbir zaman benim onu sevdiğim gibi sevmemişti. Beni şirket merdivenlerini tırmanma oyununda bir piyon olarak kullandı. Ben bir amaç için kullanılan bir araçtım.

Bekarlar şirketteki en üst düzey pozisyonları alamazlar. Onlar aile babaları için ayrılmıştır. Bir sonraki adıma hazır olmadığım halde hazır olduğumu düşündürmüş olabilir.

Beni bu şekilde kullanmak isteyen bir adama nasıl aşık olabildim? Ona olan aşkım yüzünden gözümün önünde olması gerekeni nasıl göremeyecek kadar kör olabildim?

Nicholas düşüncelerimin içinde kaybolduğumu hissetmiş gibi görünüyor. Range Rover'ının motorunu çalıştırdı, bana sempatik bir kaş çattı ve

"Yakında orada olacağız. O zaman onu bir daha görmek zorunda kalmazsın."

Ertesi sabah uyandığımda sanki birkaç kez ezilmiş gibi hissediyordum. Dün gece yaşadıklarım düşünüldüğünde doğru bir tanımlama. Vücudum ağrıyor, kalbim ağrıyor, her şey ağrıyor.

Yuvarlandım ve battaniyeyi başımın üzerine çektim.

Saat sabahın 11'i oldu ama sanki bin yıl daha uyuyabilirmişim gibi hissediyorum.

Nate'in başına gelenlerin tek kurtarıcı yanı babasının devreye girmiş olmasıydı. Beni normalde Morrow'u ziyaret eden Airbnb misafirleri için ayırdığı şehrin diğer tarafındaki mülke götürdü.

Ev küçük ama güzel, sessiz ve temiz. Çoğu kişinin başlangıç evi diyeceği türden bir ev. Nate'le yeni evliyken yaşayabileceğimiz türden bir ev.

Bu iş bitti.

İşimiz bitti.

Ellerimi yüzümde gezdiriyorum ve cılız bir çığlık daha atıyorum. Bu tekrar eden bir şey haline geldi, bir an somurtkan ve sessizim ve sonra gözyaşlarının saldırısına uğruyorum. Başka bir duygu dalgası üzerime çökerken güçsüz kalıyorum.

Nihayet yataktan çıkana kadar bir saat geçti.

Dışarıda gün dünü andırıyor -gri gökyüzü, kalın bulutlar, soğuk hava.

Mutfakta K-cup makinesini ve mevcut tamamlayıcı kapsülleri kullanarak bir fincan kahve yapmak için yeterli enerjiyi bulduktan sonra, şehir dışına bir uçuş arıyorum. Beni Morrow'dan ve Nate'ten uzaklaştıracak en hızlı, en kolay yol.

Belki de onun varlığını unutabilirim. Felaket ilişkimiz hiç yaşanmamış gibi davranabilirim.

"Bu olamaz," diye mırıldanıyorum nefesimin altında. "Her şey rezerve edilemez. Bu çok saçma!"

Bulabildiğim tek uçuş Morrow, Kuzey Carolina'dan Güney Carolina'ya bölgesel bir uçuş. Ama o da yarın öğleden sonra ve beni Georgia'daki evime götürmüyor.

"Tamam. Kabul ediyorum. Atlanta'ya uçana kadar orada bir otelde yer ayırtmam gerekecek."

Yatağa dönmem uzun sürmedi.

Öğleden sonra geçiyor, kısa süre sonra hava kararıyor ve dün geceki gibi soğuk bir akşam oluyor.

Yatakta doğrulup neredeyse yirmi dört saatin tamamını uyuyarak geçirdiğimi fark ettiğimde başım zonkluyor. Bu arada Nate muhtemelen ailesiyle tatilini kutluyordur. Muhtemelen beni düşünmüyordur bile.

Hatta sekreteriyle birlikte olabilir, övündüğü tutkuyu paylaşabilirdi.

Rosa.

Tekrar ağlama isteğiyle savaşıyorum. Onun için yeterince gözyaşı döktüm. Belli ki beni hiç sevmemiş ve başka bir düşünceyi hak etmiyor. Beni bu kadar aptal yerine koyduktan sonra, hiçbir şeyi hak etmiyor.

Kendimi kızgın ve haklı hissederek yataktan fırlıyor ve bavuluma koşuyorum. Burada kalıp bütün gece üzülemem. Temiz havaya ihtiyacım var; bir şekilde kendimi neşelendirmeliyim.

Şehir merkezinde yerel restoran ve barlardan oluşan bir şerit bulunmaktadır.

Belki bir şeyler içmek için uğrayabilirim... ya da beni daha iyi hissettirecek herhangi bir şey.

Sonraki on beş dakika boyunca, kazak bir elbise ve birkaç bot giyerek kendimi şık göstermeye çalışıyorum. Biraz rimel ve çilek tonlarında ruj sürüp bir Uber çağırıyorum.

Eğer bir gece daha Morrow'da mahsur kalacaksam, Nate'e ve kendime ona ihtiyacım olmadığını kanıtlayacağım.

BÖLÜM 3

Kendall

UBER beni Morrow şehir merkezinin kalbinde indirdi. Nate ve ben şehre son geldiğimizde keşfetmek için fazla zamanımız olmamıştı. Sadece yerel restoranlardan birinde yemek yemeye ve Kara Cuma alışverişi yapmaya vaktimiz olmuştu.

Bu gece farklı. Her biri pırıl pırıl Noel ışıklarıyla süslenmiş bar ve restoranların sıralandığı caddeden aşağı bakıyor ve önce nereye gideceğime karar vermeye çalışıyorum.

Sonunda Brewster adında bir yere gittim. Kapı, parti şapkaları takmış, ellerinde içkileri, yüksek sesli Noel müziği eşliğinde kaynaşan insanlarla dolu bir bar salonuna açılıyor. İçeri girdiğimde birkaçı başını kaldırıp bakıyor, anlık şaşkınlıkları yüzlerine yansıyor.

"Üzgünüm, bebek. Bu özel bir parti" diye sesleniyor kadınlardan biri. "Sadece davetliler!"

"Oh. Um, benim hatam. Özür dilerim." Bakmadan geri çekildim, yanlışlıkla arkamdaki adama çarptım ve çivili eggnog'unu gömleğinin önüne döktüm. "Kahretsin, üzgünüm. Dur, yardım edeyim-"

"Yapma," diye tersliyor, kare bir peçeteyle gömleğini siliyor. "Sadece yolumdan çekil."

"Götlük yapmana gerek yok. Bu bir kazaydı."

Pek de sıcak olmayan bu karşılama karşısında gözlerimi deviriyor ve çıkışa doğru yöneliyorum.

İkinci bar daha iyi bir seçenek değil, *kapalı*.

Lion's Den'in kapı kolunu çekiyorum ama kilitli olduğunu fark ediyorum. Sonra penceredeki tabelayı fark ediyorum, yılın geri kalanında kapalı olacağını yazıyor.

"Tamam," diye mırıldandım nefesimin altında. "Belki de bu bir hataydı."

Üçüncü bar açık ve sadece davetiyeyle girilmiyor ama girdiğim andan itibaren buranın da bana göre bir yer olmadığından emin oluyorum. Sigara dumanı havayı bulandırıyor ve bir adam bar tezgahında çökmüş oturuyor, bayılmak üzereymiş gibi bir bira şişesini tutuyor. Başka bir çift uzak köşede bilardo oynarken, bir çift de barın bulutlu havasına katkıda bulunduğu şüphe olmayan sigaralarını emen bir kabinde oturuyor.

Dumandan öksürüyorum, ciğerlerim boğulmuş gibi hissediyorum.

"Size bir içki hazırlayabilir miyim?" diye soruyor barmen, yapış yapış olmuş tezgahını silerken.

"Um, hayır... sorun değil. Sanırım yanlış yere geldim."

Barmen daha fazla soru sormadan mekanı terk ediyorum.

Başa döndük.

İç çekiyorum, caddeye bir aşağı bir yukarı bakıyorum. Restoranların çoğu gece için kapanmaya başlamıştı ve butikler de öyle.

Bu muhtemelen kötü bir fikirdi. Yerel marketten biraz şarap alıp Airbnb'de kendi başıma içmeliydim. Bir Uber'e binip gecenin geri kalanını Netflix izleyerek geçirmeye karar vererek dönüp gidiyorum.

Caddenin karşısındaki tabelanın altın rengi neon ışıkları ilk önce gözüme çarpıyor. Barın adını hecelelemek için taşan köpüklü bir bira bardağı.

Kısa ve basit.

Taverna.

Işıklar yanıyor ve parlayan ön cam içerideki birkaç müşteriyi gösteriyor. Brewster gibi çok kalabalık değil ama girdiğim ikinci bar gibi ezici ve itici de değil.

"Bir bakayım bari," diye mırıldanıyorum.

Caddenin diğer tarafına geçip paltomu üzerime daha sıkı geçiriyorum ve sallanan kapıyı iterek açıyorum. Kapı, sokağın karşısındaki manzarayı seyrederken beklediğim manzaraya açılıyor: birkaç müşterisi ve rahat bir havası olan sıcak, rahat, ateşle aydınlatılmış bir bar.

Sonunda.

İyi bir bar.

İç mekân ahşap panelli duvarları ve kütük tarzı mobilyalarıyla bir kulübeyi andırmaktadır. Pencerenin yanında dev bir Noel ağacı duruyor ve bar salonunun ortasında yere s e r i l m i ş otantik bir ayı postu halısı var. Eldivenlerimi çıkarıp bar tezgahına yaklaşıyorum ve mevcut çeşitli musluklara bakıyorum.

Ve arka duvar boyunca hazır bulunan etkileyici içki çeşitliliği.

Deri minderli tabureye kayarak, Taverna'da eksik olan tek şeyi, barmeni bulmak için bar tezgâhında bir aşağı bir yukarı bakıyorum.

Tezgahın arkasında kimse yok.

Ancak müşterilerin hiçbiri bunu fark etmemiş ya da umursamamış görünüyor. Kendi özel çevrelerinde sohbet ediyor ya da hoparlörlerden çalan Noel klasiklerine eşlik ediyorlar. Eartha Kitt'in "Santa Baby "yi mırıldanan boğucu sesini tanıyorum.

Görünürde barmen yokken birkaç dakika daha geçiyor. Sabrım tükenmeye başlıyor, telefonumu çıkarıp saati kontrol ediyorum ve bir Uber çağırmaı düşünüyorum.

Bu bar benim için çok fazla... "Kendall?"

"Nicholas?!"

Barın arka odasından Nate'in babasından başkası çıkmayınca şaşkınlıktan içim içimi yiyor. Geniş omzuna attığı bir bulaşık bezine ellerini siliyordu. Oturduğum yerin karşı ucundan tezgâha yaklaşıyor ve Taverna'ya adım attığım andan itibaren bilmem gereken şeyi ortaya çıkarıyor.

O barmen.

Barmen o çünkü burası onun barı.

Nate'in babasının Morrow'da bir barı olduğunu nasıl unutabilirim? Kuzey Carolina'da çok sayıda taverna açtığı ve hatta kendi bira şirketini kurduğu için eyaletteki pek çok bardan biri. Şu anda kaldığım gibi konutlarla da bu şekilde genişledi.

Tüm bu bilgileri geçen Şükran Günü'nde Whittler ailesini ilk kez ziyaret ettiğimde öğrendim.

Ama Nate'le ayrılığımızın zihnimi karıştıran etkisiyle bu bilgi benden kaçtı.

Sırıtarak bar tezgahının arkasında tam önümde durdu. "Bu gece seni burada görmeyi beklemiyordum."

"Muhtemelen bunu planlamadığım içindir. Çok özür dilerim. Buranın senin barın olduğunu unutmuşum."

"Neden üzgün olasan ki? Burası özgür bir ülke. Senin ve diğer herkesin bir şeyler içmek için uğramaya hakkı var."

"Evet ama... sen..."

Kalın beyaz bir kaşını kaldırıyor. "Neyim ben? Nate'in babası mı?" "Şey... um... evet..."

"Öyle olmam seni rahatsız ediyor mu? Tavernadan ayrılmak istemene neden oluyor mu?"

Sorusu üzerine bir saniye düşündüm. "Emin değilim. Sadece garip görünüyor."

"Sevgilim, sadece sen garipleştirirsen garip olur," diye cevap veriyor, çarpık sırtışı midemin bir kez daha dönmesine neden oluyor. "Sana bir içki hazırlamama ne dersin? Seçtiğin zehir nedir?"

"Muslukta ne var?"

"Seçiminizi yapın. Yirmi iki farklı seçeneğimiz var. Bira içer misiniz?"

Yüzüm düşüyor, ses tonum yasla ağırlaşıyor. "Pek sayılmaz. Nate ve benim maçlara gittiğimiz zamanlar hariç." "Açık mı koyu mu? Ale mi, lager mi?"

"Emin değilim. Hangisini önerirsiniz?"

Kıkırdıyor ama küçümseyerek değil. Sesi içten ve kalın, neredeyse sevmiş gibi.

"Bak ne diyeceğim. Muslukta biraz Leinenkugel Bock var. Biraz daha koyu ama harika tatları olan bir Alman birası. Biraz şekerleme ve kavrulmuş fındık ile biraz tatlılık. Çok güçlü değil. Kadın müşterilerimin çoğu bundan hoşlanıyor."

"Tamam," diyorum ve ona küçük bir gülümseme sunuyorum. "Deneyeceğim. Bu gece neden dışarı çıktığımdan bile emin değilim. Muhtemelen evde olmalıyım... senin evinde. Yarın öğleden sonra bir uçak buldum."

"Döndün mü? Atlanta'ya mı döndün?" Bir bira bardağı alıp kenara çekiliyor ve önerdiği biranın musluğunun kolunu tutuyor. Koyu kiraz kahverengisi likör bardağın içine akarak ağzına kadar geliyor.

"Hayır, Güney Carolina. Şu anda Atlanta'ya direkt bir şey bulamadım. Noel'e bu kadar yakın seyahat etmenin laneti."

"Morrow'dan hemen ayrılmak zorunda olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Airbnb'de istediğiniz kadar kalabilirsiniz..."

"İnan bana, buradan defolup gitsem daha iyi olacak," diye cevap veriyorum düşünmeden. Sonra gözlerim açılıyor ve hızla geri dönüyorum. "Yani... Özür dilerim, misafirperverliğinizi takdir etmediğimi söylemiyorum. Evinizde kalmama izin verdiğiniz için çok teşekkür ederim. Cidden, sen devreye girmeseydin ne yapardım emin bile değilim. Muhtemelen bir parktaki bankta ağlıyor olurdum."

Yüzündeki sırıtış yerini daha sıkı bir ifadeye bırakıyor. Endişeli bir babanın ya da baba figürünün çatık kaşlı ifadesi gibi.

"Böyle bir şey olmazdı," diyor birkaç saniye sonra. "Buna izin vermezdim. Senin kalman için Nate'i kovmak zorunda kalsam bile. Bu durumda yanlış yapan sendin. Seninle evlenmek istedi, seni buraya getirtti ve sonra bir hevesle seni bırakmaya karar verdi. Bu doğru değil ve ben de ondan memnun değilim. Onu, hayatındaki kadınlara tek kullanımlıkmiş gibi davranmayacak kadar iyi yetiştirdim."

Leinenkugel'i bar tezgahının üzerinden bana doğru kaydırıyor ve sonra muhtemelen kendisi için ikinci bir kupa doldurmaya gidiyor.

Ama ben daha çok onun söylediklerine takıldım. "Sen... nişanlandığınızı biliyor muydun?"

"Tabii ki söyledim. Nate sana sormadan önce tavsiye almak için bana geldi. Ona ciddi olduğundan emin olmasını söyledim. Bu iyi oldu."

"Ciddi biriydi. İşyerinde aradığı terfi konusunda ciddiydi."

Ayrılığımız söz konusu olduğunda göğsüm acıyla sızlarken, biradan ilk yudumumu almak için uzanıyorum. Nicholas sert bir bira olmadığını, daha çok hafif ve tatlı olduğunu söylerken haklıydı. Yudumlamak için mükemmel.

Sahte bir alkışla kendi kupasını kaldırıyor ve sonra bir lokma yutuyor. "Seni daha iyi hissettirecekse, bağlılık sorunları yaşadığı ilk kız arkadaşı sen değilsin. Bunu nereden çıkardığını hiç anlamadım. Laura ve ben yirmi beş yıl birlikte olduk. İkimiz de yeminlerimizden bir kez bile dönmedik."

Nicholas'ın yüzünden acı dolu bir ifade geçer, sesi de buna uymaya çalışır.

Nate'in bana annesinin zamansız ölümü hakkında anlattıklarını hatırlayarak kaşlarımı çatıyorum. Babası yıkılmıştı. Bu kaybı atlatması yıllar almıştı. Aslında, bar tezgahının karşısında otururken

Şu anda bu onun için her zaman zor olacak şeylerden biri gibi görünüyor.

"Ben..." Başımı hüzünlü bir şekilde sallamak için duraklıyorum, benimki tamamen farklı olsa da onun kederi bende yankılanıyor. "Kaybınız için çok üzgünüm. Bunun beni ilgilendirmedığını biliyorum ve o zamanlar sizi tanımıyordum. Ama Nate bana olanları anlattı. Hastalığın bir anda nasıl ortaya çıktığını."

"Doktorlar ellerinden geleni yaptılar. O gitmeden önce kalan zamanımızın tadını çıkardık." Kulak hizasındaki beyaz saçlarını geriye doğru sallıyor ve ardından derin bir iç çekiyor. Bakışlarımla buluştuğunda her zamanki rahat, neredeyse zahmetsizce güven veren havası geri dönüyor. Gözlerindeki pırıltı da öyle. "Mesele şu ki, ben Nate'i böyle yetiştirmedim. Ama iyi olacağını bilmelisin. Sen hayatına devam edeceksin ve o da seni bıraktığına pişman olacak."

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun? Öylesine söylemiyorsun değil mi?" "Öyle düşünmüyorum, sevgilim. Öyle olduğunu biliyorum."

"Ama o senin oğlun..."

Omuz silkiyor. "Gördüğüm gibi söylüyorum. Ve Nate'in nasıl çalıştığını biliyorum. Sekreterden sıkılır ve sahip olamayacağı bir şeyi ister. Bu sen olacaksın. Çünkü o zamana kadar sen hayatına devam etmiş olacaksın. Her zamankinden daha başarılı olacaksın."

"Vay canına."

"Hmmm?" diye homurdanıyor.

Kendime rağmen gülümsüyorum, gülmek istiyorum. "Yani, senden harika bir kayınpeder olurdu. Nişanın bitmiş olması beni daha da hayal kırıklığına uğratıyor."

"İkiniz artık birlikte olmayabilirsiniz ama ben her zaman yanınızdayım. Ailenin geri kalanı da öyle. Frank dışında herkes senin yanında. O kuzenini savunmaya çalışıyor. Ama Amy ve Jennifer Nate'i saatlerce azarladılar."

"Bunun anlamı çok büyük. Teşekkür ederim."

"Gülümsemenizin geri döndüğünü görmek beni rahatlattı. Bunun şerefine."

Nicholas birasını kaldırıyor, ben de teklifini kabul ediyorum. İkimiz o anın şerefine kadeh kaldırıyoruz, bakışlarımız birbirine bağlı, havada bir sıcaklık var.

İki saat sonra Taverna boşalıyor ama Nicholas ve ben bar tezgahındaki yerimizden kıpırdamıyoruz. Ben sıcak şaraba geçtim (ikinci kadehim), o ise Leinenkugel'den çok daha edinilmiş bir tat olan daha güçlü bir biraya geçti.

Uzun zamandır Nate ve ayrılığımız konusundan uzaklaştık. Bunun için minnettarım. Bir ömür boyu yetecek kadar zavallı ve acınası hissettim. Son yirmi dört saat fazlasıyla yetti.

Üzerime hoş bir sıcaklık çöktüğünde ve tam olarak doğru miktarda çakırkeyifliğe ulaştığımda, kendimden keyif alıyorum. Eski sevgilimin babası olan ilginç bir yaşlı adamla harika bir sohbete dalıyorum.

Ama gerçekten kimin umurunda?

Sohbet etmeye iznimiz yokmuş gibi değil. Sanki Taverna'ya gerçekten rastlamamışım ve bar tezgahında onunla karşılaşmamışım gibi.

Nicholas Whittler birçok yönden oğluna benzemiyor.

Kalın, içten kahkahası ve bağımlılık yaratan mizah anlayışından, rahat ama sert ve erkeksi doğasına kadar. O, bir ağacı kesip ateş yakmak için bir kucak dolusu ağır kütüğü içeri taşıyabilecek ve ardından sıcak kakao eşliğinde sizinle birlikte gülebilecek türden bir adamdır.

Yaşlı bir adam için çekici olmasının bir zararı yok. Sadece ellili yaşlardaki bir erkek için de değil, *her* yaştan erkek için.

Beyaz sakalı kare yüzünü çerçevesiyor ve parıldayan ela gözlerini dengeliyor. Sahip olduğu kırışıklıklar, gözlerini çevreleyen ve kaşlarını çatan hafif çizgiler gibi, yaşının belirtileridir, ancak çekici bir gümüş tilki tarzında. Olgunluğunu gösterirler. Bilgeliğini ve tecrübesini.

O neyi sevdiğini bilen bir adam. Ne istediğini.

Kim o?

İş yerinde terfi peşinde koşan ve istemediği evlilik teklifleri yapan Nate'in tam tersi.

Nicholas'ın Taverna'yı ilk açışıyla ilgili anlattığı bir hikâyeye gülüyoruz. Bar için bir isim bulmakta zorlanmış.

"Ukalalık etmeye çalıştım," diye açıklıyor. "Bara bir isim vermeyi düşündüm... Bar. Basit, değil mi? Hatırlaması kolay. Sonra biri mekanımı Google'da aratmaya çalıştığında bunun ne kadar zor olacağını fark ettim.

Restoran başlıklı bir restoran bulmayı dene. İşe yaramıyor, değil mi?"

Gülüyorum, baharatlı sıcak şarabımı yudumluyorum. "Yani Taverna'nın daha iyi olduğuna mı karar verdin?"

"Daha az yaygın. Ayrıca, etrafına bir bak. Burası bir tavernaya benziyor. Uygun görünüyordu."

"Çok rahat. Hoşuma gitti. İçeri girer girmez kendimi rahat hissettim."

Bana sırtıyor. "Bunu duymak güzel. Özellikle de tek başına içki içmeye gelen bir kadından."

"Daha önce hiç yapmadığım bir şey. Çok içen biri bile değilim."

"Sana küçük bir sır vereceğim." Tezgâhın yarısına kadar eğiliyor ve sesini fısıltıya indiriyor. "Ben de öyle."

"Gerçekten mi? Ama sizin bir barınız var. Eyalet çapında birkaç bar." "Bu da beni iş konusunda iyi bir karakter yargıcı yapıyor. İ kişisel değil, profesyonel bir bakış açısıyla bakabilir. Beni yanlış anlamayın, arada sırada iyi bir biranın tadını çıkarırım." Bir yudum daha almadan önce yarı dolu birasını kaldırıyor. "Ama bunu minimumda tutuyorum. Sağlığım daha önemli."

Sırtıyorum. "Anlıyorum. Yaşına göre mükemmel bir formdasın."

"Benim yaşıma göre mi? Artık genç bir tavuk olmadığımı unutuyorum." İyi huylu bir şekilde kıkırdıyor.

"Öyle demek istemedim. Aslında yirmili yaşlarındaki pek çok erkekten daha iyi durumdasın. Birçoğunun bira bağırsağı var."

"Açıklamaya gerek yok. Yaşımdan utanmıyorum. Elli dört yaşında olduğum için minnettarım. Bu, elde ettiğim için kendimi şanslı saydığım bir nimet."

"Çoğu kadın yaşlı erkeklerden hoşlanır," diye geveledim.

"Bunu bilmek güzel. Ne yazık ki Laura'dan beri kimsenin peşinden koşacak cesaretim olmadı - ya da herhangi bir ilgim."

"Aynı gemideyiz. Yakın zamanda başka bir erkekle ilgilenebileceğimden emin değilim."

"Bu diğer erkeklerin seninle ilgilenmeyeceği anlamına gelmez." Birasından bir yudum daha alarak bana göz kırpmıyor.

Benim bütün yüz ısıtır yukarı. "Sen gerçekten gerekir Bana iltifat etmeyi kes. Nate bana onun tipi olmadığını söyledi. Aynen böyle söyledi."

"Nate neden bahsettiğini bilmiyor. Herhangi bir erkek sana bir kez baktığında senin bir av olduğunu görebilir."

Birden yalnız olduğumuz gerçeğinin farkına vardım.

Taverna'daki diğer herkes zaman içinde birer birer çekip gitmişti. Son adam birkaç dakika önce Nicholas'a el sallayarak kapıya yöneldi ve kışın soğuşuna doğru adım attı.

Sadece ikimiz kaldık, Noel şarkıları eşliğinde içiyoruz. Kendimi bar salonunun ne kadar sıcak olduğunun farkında buluyorum. Açıklanamaz bir nedenden ötürü karnımın nasıl titrediğinin ve Nicholas bana her baktığında gülümsemeden duramadığının daha da farkındayım.

Ne kadar çok şarap yudumlarsam, sakın kalmak o kadar zorlaşıyor. Kendime sadece ve sadece bir içki için dışarıda olduğumu hatırlatmak için.

Üzülüyor olmam gerekiyordu. Nate ile olan ilişkimin ölümünün yasını tutuyorum.

Elbette, ona ihtiyacım olmadığını kanıtlamak için bu gece dışarı çıkacağımı *söyledim* ama aslında bu daha çok bir başa çıkma mekanizmasıydı. Yarınki uçağıma kadar zaman geçirmek için kullanabileceğim bir dikkat dağıtma.

Yine de *babası* Nicholas'ın karşısındaki bar taburesine oturduğumda, kendimi geri çekemiyorum. Sohbetimize kendimi kaptırmış, daha fazla şey öğrenmek istiyorum.

Kapatmasaydı bütün gece burada kalırdım.

Nicholas sanki aklımdan geçenleri okuyormuş gibi saatini kontrol ediyor. "Kahretsin, otuz dakika önce kapatmam gerekiyordu. Seni bu kadar uzun tutmak istemezdim, sevgilim. Eminim çıkmak istiyorsundur."

"Ah. Doğru. Geç oluyor."

"Birkaç dakika beklerseniz sizi bırakabilirim."

Nicholas bar tezgahını hızlıca temizlemeye, son birkaç bardağı yıkamaya, arka odayı ve kasayı kilitlemeye başlarken ben boş boş oturuyorum.

"Müzik setini kapatabilir misin?" diye soruyor omzunun üzerinden. "Sadece birkaç şey daha var."

"Elbette."

Bar taburesinden kayıyorum ve çalan müziği kesmek için odayı geçiyorum. Eartha Kitt'in "Santa Baby" şarkısı bu gece üçüncü kez yeniden başlamıştı. 'Kapatma' düğmesi olduğunu düşündüğüm düğmeye basıyorum, ancak bir şekilde sesi açıyorum.

"Oh, kahretsin," diye mırıldanıyorum, kontrollerle oynuyorum. "Hangisi olabilir?"

"Bu biraz zor. Düğmelerin hiçbiri etiketli değil. İşte."

Nicholas tezgâhın arkasından çıkıyor, 1.80 boyunda. Yaklaşırken adımları hızlı ve iddialı.

Sonra iri cüssesiyle beni sollayıp geçiyor. Üzerime uzanıp kalın, kıllı kolu benimkini sıyırarak kumandalara uzandığında nefesim kesiliyor. Kıpırdamadan duruyorum, sıcak bir dalga üzerime çöküyor.

"Kesmek için bu düğme var," diyor, sesi o kadar boğuk ve pürüzsüz ki.

Bana bir şeyler yapıyor. Başımı kaldırıp baktığımda onun çoktan bana baktığını görmek beni telaşlandırıyor.

Çok yakınız, dokunuyoruz.

Birbirimize karşı duruyoruz, benim sırtım onunkine dönük. Başım onunkine doğru eğik, o da benimkine doğru eğik. Kollarını benimkilerin üzerine uzatmış, ellerimiz birbirinden bir santim uzakta.

Nicholas benimle aynı şeyleri aynı anda fark ediyor gibi görünüyor.

Büyük eli benimkinin etrafını sarıyor. Onun dokunuşuyla içimde sıcak karıncalanmalar oluşuyor.

Yine de geri çekilmiyorum. Yüzüm ona dönük olacak şekilde beni yavaşça çevirirken başka tarafa bakmıyorum. Kaçınılmaz olanın farkına vardığımızda ikimiz de tek kelime etmiyoruz.

Ne olacağını önceden biliyoruz.

Bir saniye sonra gözlerimi kapatıyorum ve öpücüğüne hazır oluyorum.

Benimkine dokunur dokunmaz sıcak ve davetkâr olan dudakları.

BÖLÜM 4

Kendall

Daha dün bana eski erkek arkadaşımın babasını öpüp öpemeyeceğimi **sormuş** olsaydınız, size deliymişsiniz gibi bakardım.

Sanki bana sadece aptalca değil, *imkânsız* bir şey söylemişsiniz gibi gülerdim.

I. Olurdu. Asla.

En azından, gerçekten olmadan önce ben böyle düşünüyordum.

Nicholas beni dudağımdan öpüyor ve ben de ona izin veriyorum. Açıklayamadığım kimyasal bir çekim etrafımızda dönerken ve birbirimize karşı koyamaz hale gelirken dudaklarını dudaklarımda memnuniyetle karşılıyorum.

Alkol savunmamızı düşürdü. Çekingenliğimizi sildi ve arzularımızı serbest bıraktı.

Şimdiye kadar geceyi birbirimizin arkadaşlığının tadını çıkararak, karşılıklı çekim etrafında dans ederek geçirdik.

Nicholas'ın öpücükleri hayal ettiğim gibi; iddialı ama yavaş ve incelikli. Dudakları sert ama yumuşak, sakalı kalın ve kaba tenime değişiyor. Çekiciliğini belli edecek şekilde öpüyor. Bu beni tüketen ve nabzımın damarlarımda çılgınca atmasına neden olan elle tutulur bir duygu.

Bir elimi göğsüne koyuyorum ve onun da aynı şeyi yaptığını hissediyorum. Göğsünün altında kalbi gümbür gümbür atıyor.

Yine de o kadar hareketsiz, bana karşı o kadar sağlam duruyor ki kıpırdayamaz gibi hissediyorum.

Dizlerim titrerken ve kemiklerim eriyormuş gibi hissederken ihtiyacım olan destek o.

Öpüşmemizin açısı değişiyor ve dudaklarımız dil için ayrılıyor. Ateşli bir tutkunun sürüklediği bir ritmin içine düşüyoruz. Onun dili benimkini okşuyor, benimki de onu takip ediyor. Hızımız çok yavaş ve telaşsız, bu da anı daha da erotik kılıyor.

İçim içime sığmıyor.

Son zamanlarda sadece Nate'e ayırdığım bir parçam canlanıyor.

Nicholas beni tekrar tekrar öperken üzerimde hızla alevlenen ve beni nefes nefese bırakan cinsel arzu.

Kendimi geri çekmek için biraz nezaket göstermeye çalıştığımda, beni boynumun yanından tutuyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Beni ahşap panelli duvara yaslıyor, bir kolunu beni hapsetmek için dikeyliyor.

Zihnim bulanıklaşıyor. Tüm düşünceler kayboluyor.

Tek yapabildiğim dudaklarının ve dilinin tadını çıkarmak. Çenemi emiyor ve belimi kavriyor, ben de bacaklarımı ayırıp kalçalarından birine yarı biniyorum. Parmaklarım ensesinden yukarı, beyaz saç tellerine doğru kayıyor ve tırnaklarımı kafa derisine sürüyor.

Dudaklarıma karşı hırlıyor ve beni yerden kaldırıyor.

İkimiz de ne yapmak üzere olduğumuzun farkında değiliz. Bunun bizi nereye götüreceğinin uzaktan da olsa farkındayız. Ama bizden kaçan sonuçlar.

Bu ateşli tutku anı sona erdiğinde bizi bekleyen sonuç.

Nicholas beni duvara yapıştırıyor ve daha önce hiçbir erkeğin öpmediği gibi öpüyor. Nate olmadığına eminim.

Eski nişanlımla aramızdaki tüm seksi anlar, bu anla kıyaslandığında kesinlikle uysal ve vanilya gibi geliyor.

Nicholas'ın dilini boynumun kavisi boyunca gezdirmesi ve sonra orada bulduğu yumuşak eti ısırmasıyla karşılaştırıldığında.

Kollarında inliyor ve titriyorum, bacaklarımı beline doluyor ve ona karşı dönüyorum.

Sıcaktan kızardım ve altım zonkluyordu. Amım daha önce hiç zevk almamış gibi yalvarıyor. Eski sevgilimin babasının siki tarafından doldurulmanın nasıl bir his olduğunu düşündükçe ağzım sulanıyor.

Kulağa çılginca geliyor.

Ama aynı zamanda çok da ateşli.

"Benim için ıslandın mı sevgilim?" diye soruyor boynuma kondurduğu öpücükler arasında.

Kazak elbisem kalçalarım ve uyluklarıma kadar indi. Sadece taytım ve külotum bahsettiği ıslaklığa karşı bir bariyer görevi görüyor.

Orada toplanan nem. Külotumun kumaşını ıslattığını hissediyorum.

...bekle, ne yapmak üzeresin, Kendall? Şu anda cidden tahrik mi oldun?

O Nate'in babası! UZAKLAŞ!

Nicholas'ın göğsünü itip başımı sallarken ağır ağır nefes alıyorum.

"Boşluğa ihtiyacım var. Biraz zamana ihtiyacım var."

Bacaklarım onun beline dolanıyor ve ayaklarımın üzerinde sallanıyorum.

Sanki nasıl düzgün duracağımı bilmiyorum.

Ama kendimi toparlamak için birkaç saniyeye ihtiyacı olan tek kişi ben değilim.

Benim nefesim zor geliyorsa, Nicholas'ınki derin ve canavarca. Başını sallıyor ve bir elini duvara dayayıp kendini zor tutuyormuş gibi başını öne eğiyor.

Altından sıyrılıp bar tezgahına doğru atılıyorum.

Bir içkiye ihtiyacım var.

Bu gecenin bir teması varsa o da budur.

Sormadan bar tezgahının arkasına geçip alt raflardaki viski şişelerinden birine uzanıyorum. Elimde shot bardağı, kendime bir ve ardından hızla geri attığım iki shot dolduruyorum. Likör boğazımdan aşağı inerken yakıyor ama lanet olsun ki o an ihtiyacım olan şeyi bana vermiyor.

Sarhoş ve telaşlı dururken bile garip bir netlik.

Eski nişanlımın babasını öptüm ve daha da kötüsü, hoşuma gitti. Daha fazlasını istiyorum.

Nicholas barın karşısından beni izliyor. Ela gözleri artık beklediğim gibi parıltmıyor. Bunun yerine neredeyse orman yeşili bir tona dönmüşler. Shot bardağını dudaklarıma götüren elimi izlerken gözlerinin içinde açlık birikiyor.

Hiç bu kadar seksi görünmemişti. Çenesi kare şeklinde, kırılmış beyaz sakalıyla çerçevelenmiş. Bir zamanlar kulaklarının arkasına sıkıştırdığı düzgün saçları kısmen yüzüne düşmüş. Aldığı her derin nefes geniş göğsünün kabarmasına neden olurken, giydiği kırmızı flanel gömlek erkeksi çekiciliğini daha da artırıyor.

"Tezgâhın üzerine uzan," diye sessizliğe emrediyor.

"Ne...?" Gülmekten boğuldum. Üçüncü kadehi doldurmaya başladım.

"Beni duydun, sevgilim. Tezgaha uzan."

Güven ve kesinlik yayan bir adımla bana doğru ilerliyor. Anın kontrolü onda ve ben de ona izin vermeye hazırım.

Şaşkın ama merak içinde, dediğini yapıyorum. Bar tezgâhının üzerine zıplıyorum ve sonra şık ahşap yüzeyin üzerine yayılana kadar arkama yaslanıyorum. Nicholas önümde durup dudaklarıma bir öpücük kondurduğunda Taverna'nın daha parlak Noel ışıklarıyla süslü tavanına bakakalıyorum.

Elleri kazak elbisemin eteklerine uzanıyor ve onu kalçalarımın üzerinden yukarı çekiyor. Yapışkan yün kumaş göbeğimin üstüne gelene kadar çekiyor.

Soğuk hava mideme çarpıyor ve beni ürpertiyor.

"Benim de bir kadehe ihtiyacım var," diye itiraf ediyor, viski şişesini kaparak. "Ama senin tadına bakmayı daha çok istiyorum."

Göbek deliğime viski döküp emmeye başladığında boğazıma bir nefes takılıyor. Ağzı o kadar iyi hissettiriyor ki gözlerim kapanıyor ve içimden bir zevk fırtınası geçiyor.

"Mmmm, işte bu iyi bir şey," diye inleyerek karnımı yalıyor. Sıcak dili kahverengi tenimin üzerinde yavaşça kayarak en iyi işkenceyi yapıyor. Viskinin ilk damlalarını yaladıktan sonra biraz daha döküyor ve hemen emiyor. Emme daha da iyi hissettiriyor, zihnimi kirli yerlere götürüyor.

Her hareketi kademeli ve metodik, sanki her dokunuşuyla beni nasıl tahrik ettiğinin farkında. Elleri göğüslerime doğru ilerlemeden önce gövdeyi, karnımın yanlarını sıkıyor.

Yanıt olarak kıvranıyorum, avuçları etimin kabarıklıklarını yumuşatıyor.

Hâlâ giyinik olmama rağmen, elleri harika hissettiriyor. Dokunuşu beni yakan bir ateş gibi.

Sonunda, dudaklarımı başka bir sıcak öpücüğe alarak ağzıma geliyor.

Sadece inleyebilirim. Bana yaşattığı tüm hislerin içine gömülebiliyorum.

Bu tutku bizi sarıyor. Nate ile yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. Nicholas bir kadını nasıl baştan çıkaracağını biliyor. Birini nasıl idare edeceğini biliyor.

Beni doğru öpüyor. Dili benimkiyle oynuyor. Elleri vücudumu keşfediyor ve sonra yüzümü okşuyor. Bar tezgahının üzerinde ne kadar seksi görüldüğümü söyleyerek bana övgüler yağıdırıyor.

"Neyden vazgeçtiğini bilmiyordu," diyor ve omurgamdan aşağı kıvılcımlar gönderiyor. Beni daha da sert öpüyor. "Ama ben biliyorum. Bunun ne büyük bir hata olduğunu biliyorum. Ve bunu sana telafi etmezsem lanetleneyeğim."

"Evet..." Nefes nefese kaldım. "Lütfen yap..."

"Lütfen ne, sevgilim? Söyle bana."

"Lütfen bunu bana yap... ohhh... aynen böyle. Yap beni... yap beni... OH! Beni boşalt."

"Ne istediğine dikkat et sevgilim," diye homurdanıyor, kalçalarını sıkarak. "Bunu gerçekleştireceğim."

"Sikini istiyorum. Eski sevgilimin babası tarafından sikilmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum."

Söylediğim anda tüylerimi diken diken etmesi gereken iğrenç, utanç verici kelimeler bunlar. Yine de şu anda tek önemsedığım Nicholas'ın isteklerimi gerçekleştirmeye söz vermiş olması. Beni öpüyor, okşuyor ve amımın nabzını hızlandırıyor.

İsteğim üzerine şimdiye kadarki en gürültülü hırıltısını çıkardı ve sonra beni tezgahından çekip aldı.

Nicholas beni yere bırakıp etrafımda döndürürken başım dönüyor, oda dönüyor. Tezgâha doğru bastırılıyorum, iki yanımdaki kalın kollarıyla kafeslenmiş durumdayım. Boynumun yan tarafını öpüyor ve bacaklarımı açıyor.

"Sikimi hissetmek ister misin, sevgilim?" diye sorar. "Bana istediğinin bu olduğunu söyle. O küçük ıslak amcığın içinde kocaman sikimi hissetmek istiyorsun. O ıslak, değil mi? Hepsi benim için."

"Mmmm, evet," diye cevap veriyorum, dudaklarımı yalayarak. "Damladığımı hissedebiliyorum."

Boynumu ısıırıyor ve sonra taytımı aşağı itiyor. Eli külotumun içine kayıyor ve seksimi avuçluyor. "Kaymak gibi bir amcığa bayılırım. Beni daha çok tahrik eden bir şey yok."

Avucunun tabanını amıma sürttüğünde ürperiyorum. Uyarılmam yayılıyor, eline bulaşılıyor. Parmaklarını kaplıyor.

"Kahretsin, gerçekten ıslanmışsın, değil mi sevgilim? Sikim için hazır mısın?"

"Oh... evet. Evet!" Çığlık atıyorum, kemerinin çınlamasını dinliyorum ve sonra kendini hizaya getirirken aletinin dürtüsünü hissediyorum.

Beni bar tezgahına doğru itiyor, eli omzumda sıkıca kenetlenmiş. Dokunuşu dün geceki gibi nazik olmaktan çıkıp sert ve iddialı bir hal aldı. Beni daha da tahrik eden emredici dokunuşlar.

İçime girdiğinde sırtımı eğiyorum.

Nicholas abartmıyordu. O kalın. Şimdiye kadar sahip olduğum en kalın adam.

Aleti içime doğru kayarken, amımın duvarları ağrıyor, ona uymak için geriliyor. Ama bu iyi bir sızı, özlemini çektiğim türden bir dolgunluk.

Nate'in bana hiç getirmediği türden bir dolgunluk.

Gözlerimi kapatıp inliyorum. Tırnaklarım bar tezgahının tahtasına batıyor ve kendimi çoktan çözülmeye başlamış hissediyorum. Daha önce hiç olmadığım şekilde parçalanmak üzereyim.

Nicholas beni kalçalarımın kavırıyor, nefesi düzensiz ve tenimde sıcak. Geri çekiliyor ve sonra ileri atılıyor. Tekrar içime giriyor ve ciğerlerimdeki havayı söküp atıyor.

İçime girmeye başladığında amım sikişinin etrafında kenetleniyor. Her biri sert ve hızlı geliyor. Her biri beni tezgâha tırmalıyor ve ne kadar yoğun hissettirdiğini haykırıyor.

Nicholas'ın kendisi yoğun.

Endişeli bir baba figüründen, kontrolü ele geçiren seksi bir otoritere dönüştü.

Beni kavradı ve sertçe sikti.

Tam da böyle bir zamanda ihtiyacım olduğu gibi. Son yirmi dört saattir geçirdiğim tatilden sonra.

Nate'in yaptıklarını bana tarifsiz bir zevk yaşatarak gerçekten telafi ediyor. Elini saçlarımın arasına sokup beni kendisine doğru bastırana kadar geriye doğru çekerken vücudum tüm bu hislerden dolayı şarkı söylüyor.

Kalçaları hızlı hareket ediyor. Kabaca.

O güçlü, kendini bana kolayca kabul ettiriyor.

Yüzüm donuklaşıyor, orgazmım yaklaşıyor. Nicholas dibe vurana ve ben onun etrafında çırpınana kadar amımın derinliklerinde tünel açıyor. Boynumun kenarını öpüyor ve sonra göğüslerimi avuçluyor, meme uçlarımı bükerek çığlık atmamı sağlıyor.

Sonunda uçurumun kenarına g nderildi imde acı dalgaları zevk dalgalarını dengeliyor. Derin ve güçlü itişlerinin ortasında boşalıyorum ve kollarının arasında dağılıyorum.

Beni o şekilde beceriyor. Omzumu ısıyor ve mümkünse itiş g   artıyor. Ona doğru e ilirken ve fişkıran amıma derin vuruşlarını alırken vücudum tepeden tırna a zevkle titriyor.

An vahşi ve şehvetli. Havadaki enerji sıcak ve patlayıcı.

Bar tezgahında pençe izleri bırakıyorum. Kalçalarım ve uyluklarımda çürükler bırakıyor. Bana karşı k krenirken kabaca dudaktan  p ş yoruz ve sonra bir k kreme ile boşalıyor. Sıcak sıvı içime doluyor ve içimde vızıldayan ikinci bir küçük orgazm başlatıyor.

İlerleyen dakikalarda soluksuz bir şoka giriyoruz.

Nicholas içimden çıktı ve pantolonunun fermuarını çekti. Elbisemi el yordamıyla kalçalarımın ve baldırlarımın üzerine indiriyorum.

Birbirimizin bakışlarından kaçınarak nefesimizi tutmaya odaklanıyoruz. "Sevgilim," diyor sonunda. Omzuma dokunmak için uzanıyor.

Ama uçmak bitti. Vücudum hala orgazmımın kalıntı etkileriyle  ınlasa da, aklım başıma geldi. U ukluk bile artık durumu renklendiremiyor.

Nate'in babasıyla seks yaptım. İçime *boşalmasına* izin verdim. Utanç ani ve ezici.

"Gitmem gerek," diye mırıldanıyorum, elimle saçlarımı d zleştirecek. "Ben seni götürürüm-"

"Teşekk rlers ama Uber daha kolay. Bu... bu daha iyi."

"Sevgilim, bir saniye bekler misin-"

"Araba birazdan burada olur. Ben dışarıda bekleyece im."

Nicholas beni kolumdan yakalayamadan çantamı omzuma atıp kapıya doğru koşuyorum.

BÖLÜM 5

Nicholas

Yatak odamın penceresinin dışındaki zeminde **küçük** kar taneleri var. Henüz sabahın erken saatleri, yani şehrin çoğu uykuda.

Ama bütün gece gözümü bile kırpmadım.

Gelinim Kendall'a olanları düşünmeden edemiyorum.

Eski gelini.

Nate'in eski kız arkadaşı desek daha doğru olur. Asla evlenemeyeceklerdi. Otuz altı saat önce, artık birlikte bile değillerdi.

Nate neyden vazgeçtiğinin farkında değildi.

Kendall Greene'i ilk gördüğüm andan itibaren onun akli başında her erkeğin sahip olduğu için şanslı sayılacağı türden bir kadın olduğunu anlamıştım. Boğucu gözleri ve dolgun dudaklarıyla muhteşem bir kadındı ve her şeyin içinde olağanüstü görünen bir vücuda sahipti. Ama güzellikten çok daha fazlasıydı; zekâsı ve espri anlayışıyla şık ve zeki biriydi.

Onu eve getirdiğinde Nate'le gurur duydum. Hatalı olduğunu kabul edecek değilim. Onun kalbini kırarak büyük bir hata yaptı.

Açıkçası, en başından beri onu hak etmediği belli oldu. Elim kalın sakalımı kaşımak için yukarı kalktı.

Bazıları yaptığının iğrenç olduğunu söyleyebilir. Sadece bir baba olarak rolümü aşmakla kalmadım, aynı zamanda oğluma ihanet ettim. Hepsi birkaç saat öncesine kadar onun olan bir kadın içindi.

Nasıl görüldüğünün farkındayım. Optikler en iyisi değil. Ama kendimi tanıyacak kadar da kendime güveniyorum. Dün gece, dahil olan herkes düşünüldüğünde ideal olmayan bir şekilde gerçekleşmiş olabilir, ancak bu bir saniyesinden bile pişman olduğum anlamına gelmiyor.

Kendall'ın iyi hissetmeye ihtiyacı vardı; bir tür rahatlamaya ihtiyacı vardı.

Bunu ona o anda verebildim. Nate'in ona yaşattıklarından sonra arzulandığını ve onunla ilgilenildiğini hissettirmekten çok mutluydum.

Gerçek şu ki, tüm uygunsuz ayrıntıları çözebilseydik, bunu bir kalp atışında tekrar yapardım.

Kahve yapmak için kalktığımda bu detaylardan biri beni alt kattaki mutfakta karşılıyor. Nate benden önce davranmış, bornozu ve inek yalamış saçlarıyla tezgâhın başında dikiliyor. Kupasına birkaç top krema dökmeden önce esneye esneye güneydin diyor.

"Erken kalkmışsın."

"Ofise gitmeyi düşünüyordum," diyor kahvesini karıştırırken. "Terfi için seçilmedim ama belki Bay Johansson'dan biraz daha bahsedersen başka bir fırsat çıkabilir."

Çenemi sıkıp dolaplardan birini açarak kendime bir kupa alıyorum. "Terfi etmek istediğinden hiç bahsetmemiştin."

Omuz silkiyor. "Radarın altında tutmaya çalıştım. Seni umutlandırmak istemedim. Salı günü alamadığımı öğrendim."

"Kendall'dan ayrıldığın gün."

...hepsi bir araya geliyor.

Nate kahvesinden aldığı yudumlar arasında, "Yanlış yönde ilerliyormuşum gibi hissettim," diyor. Mutfaktan çıkıp kahvaltı masasına oturuyor. "Ama bunu düşünmek için biraz zamanım oldu ve belki de Kendall'la konuşmamız gerekiyordur."

"Konuş," diye tekrarlıyorum derin bir homurtuyla. "Ne hakkında konuşacağız?"

"İlişkimiz. Belki bir süre ara verip sonra işleri yoluna koyabiliriz."

"Peki ya Rosa?"

Nate kahvesinden uzun bir yudum aldıktan sonra duraksıyor. "Ne olmuş ona? O bir ofis kaçamağı. O işlerin nasıl yürüdüğünü bilirsin baba. Asla uzun süreli olmazlar."

Hayır. Bilmiyorum. Hiç olmadı.

"Kendall'ı Rosa ile aldattın."

"Kimin tarafındasın?" diye soruyor kıkırdayarak. "Rosa'nın umurunda değil. Ve eğer bunu Kendall'a açıklayabilirsem, o da bunu atlatacaktır. Biyolojik saatinin işlediği bir aşamaya geldi ve... yani, biraz çaresiz."

Şiddet yanlısı bir adam değilim ve çocuklarımın hiçbirine küçükken hafif şaplaklar dışında vurmadım ama Nate başka bir adam olsaydı elim yumruk olurdu. Eğer oğlum olmasaydı, Kendall hakkında söyledikleri yüzünden çenesini kırardım.

Kendimi sakinleştirmek için derin, hırıltılı bir nefes alıp burun deliklerimi açmam gerekiyor. Yumruğumu açıyorum ve onun yerine tezgahın kahve fincanımı alıyorum.

"Ne oldu? Neden kızmış gibi görünüyorsun? Baba, hadi ama," diye inliyor Nate. "Benim tarafımda olman gerekiyordu. Bak, harika değildi, tamam mı? Noel için buraya gelmeden önce ona söylemem gerektiğini biliyorum. Ona evlenme teklif etmemeliydim. Ama başka ne söylememi istiyorsun? Hatalar yapıldı. Hayat devam ediyor."

"Hayat devam ediyor," diye inledim. "Ama onu yeterince incittin. Kalbini kırdın ve onu küçük düşürdün."

"O mükemmel değil. Sürekli dırdır ediyor. Ne kadar sinir bozucu olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

Yeterince dinledim. Oğlumun davranışlarıyla ne kadar temassız olduğunu göstermesine kayıtsız kalmayacağım.

"Ne istiyorsan onu yap," diyorum gergin bir şekilde. "Sadece insanların duygularıyla oynayamayacağının farkında ol. Benim gitmem gerekiyor. Yapmam gereken bazı işler var."

Nate şaşkın, ben hışımınla mutfaktan çıkarken arkamdan bakıyor.

Ne yapmak üzereyim ben?

Range Rover'ımın direksiyonunda otururken aklımdaki tek düşünce bu. Duş aldım, giyindim ve yola çıkmak üzerey-

Nate'e bahsettiğim ayak işlerini aradım.

Aslında hiç de ayak işi değillerdi.

Yapmak üzere olduğum tek yolculuk Airbnb'deki evime. Kendall'ı görmeli ve dün gece olanlardan sonra nerede olduğunu öğrenmeliyim.

Onu eve bırakmama izin vermedi. Ne konuşabiliyor ne de gözlerimin içine bakabiliyordu. Onu bu konuda fazla zorlamadım. Ben de şoktaydım.

Ama belki o da benim gibi kafasını toparlayabilmiştir. Olanlar hakkında konuşmaya hazır olabilir.

Yolda daha fazla kar yağıyor.

Hava tahminleri gecenin sonuna kadar birkaç santim yağacağını öngörüyor.

Kendall'ın uçuşunun öğleden sonra olması iyi bir şey. Morrow'dan tam zamanında ayrılacak ve bu bize ondan önce havayı temizlemek için zaman verecek. Dün gecenin pişmanlık duyduğum bir şey olmadığını anladığından emin olmak için. Ne zaman ihtiyacı olursa onun için burada olacağım.

Evin önünde durdum ve kapıyı denemek için dışarı çıktım.

Birkaç kez çaldıktan sonra kimse cevap vermiyor. Anahtarım var ama kendi başına cevap vermesini istiyorum. Kendimi içeri almam uygun olmaz.

Kenara çekilip ön pencereden içeri bakıyorum. Oturma odasından görebildiğim kadarıyla içeride kimse yok. Kendall'ın yatak odasında ya da evin başka bir yerinde olması mümkün mü?

Bir mesaj attım.

Hey, seni bir kontrol edeyim dedim. Konuşabilir miyiz?

Mesajı anında g ö r ü p bir yanıt yazdığında üç nokta balonu belirir.

Üzgünüm, yapamam. Havaalanına gidiyorum. Erken çıktım.

BÖLÜM 6

Kendall

"Özür dilerim hanımefendi. Ancak bu uçuş iptal edildi."

Yüzümde inanmayan bir gülümseme beliriyor. "İptal mi edildi? Ne demek iptal edildi?"

"Hanımefendi, az önce söylediklerimde ciddiydim. Charlotte'tan Greenville'e olan uçuşunuz kötü hava koşulları nedeniyle iptal edilmiştir."

"Dışarıya baktın mı?" Havaalanı avlusunu oluşturan cam duvarları işaret ederek soruyorum. "Biraz kar yağışı var. Bunun için mi uçuşları iptal ettiniz?"

"Yerde gördükleriniz uçuş koşullarını yansıtmayabilir. Ya da varış noktanızın koşullarını. Kalkış uçuşları şu an için iptal edilmiş ya da ertelenmiştir. Verdiğimiz rahatsızlıktan dolayı özür dileriz, ancak bugün Noel Arifesi, bu nedenle bir yere saklanmanızı ve yerel konaklamanızı ayarlamanızı öneririz. Sıradaki!"

Hâlâ bana söylediklerini sindirmeye çalışıyordum ki, birkaç eşarp ve gözlerini büyüten büyük gözlükler takmış yaşlı bir kadın tarafından dirseklenerek yolumdan çekildim. İtiraz bile edemiyorum, çünkü sıranın geri kalanı sanki onunla dayanışma içindeymiş gibi öne doğru kayıyor.

Tezgahtaki zamanım sona erdi.

Uzun insan kalabalığı sanki bir fabrika montaj hattındaymışız gibi hareket ediyor. Herkes tatil seyahat programını tamamlamak için bir sonraki kişi kadar çaresiz.

"Bu inanılmaz," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Başka bir Blue Sky Havayolları çalışanı self-check-in istasyonlarında dolaşıyor. Kimseden önce ona ulaşmak için acele ediyorum.

"Merhaba, ben Kendall Greene. Ben de Blue Sky için çalışıyorum... uçuş görevlisi olarak. Çalışan salonuna gitmeme yardım eder misiniz? Son dakika çağrısı olup olmadığını öğrenmek istiyorum. Herhangi bir iç hat uçuşu için yedek olabilirim."

Üniversiteyi bitirecek kadar yaşlı görünmeyen adam bahtsız bir omuz silkme hareketi yapıyor. "Üzgünüm hanımefendi. Size pek yardımcı olamayacağım. Duyduğum kadarıyla hemen hemen tüm uçuşlar ya iptal edilmiş ya da beklemede. Kötü hava koşulları gelmek üzere."

Ondan uzaklaşıp uzaklaşırken hayal kırıklığı içinde hırlamaktan kendimi alamıyorum.

Noel'den günler önce nişanlığın benimle hiçbir şey yapmak istemediğini öğrendikten sonra Morrow'dan bir uçuş rezervasyonu yaptırmak benim şansım olurdu...

...ve sonra tam olarak o uçuş iptal edilirdi.

Bunun bir gece önce eski nişanlığının babasını becerdikten sonra olduğunu söylemiş miydin?

Ellerimle yüzümü kapatıyorum ve ciğerlerimi sarsan bir nefes bırakıyorum. Başım zonkluyor ve dün geceye dair görüntüler hâlâ zihnimde canlanıyor. Sadece on iki saat önce ne yaptığının sürekli bir hatırlatıcısı.

Nate'in babasıyla seks yaptım.

Kayınpederim olması gereken adam! Beni bar tezgahına karşı becerdi ve boşaldım. İki kere.

O an spontane ve hamdı. Alkolün etkisiyle bile tutku doluydu.

Çok ama çok uzun zamandır böyle seks yapmamıştım. Belki de hiç. Kesinlikle Nate ile değil.

Bana gerçekten bir şeyler hissettirenin babası olacağını kim tahmin edebilirdi ki? Amımın daha önce hiç olmadığı kadar kasılmasını ve karıncalanmasını sağlayan babasının?

Her şey olup bittikten sonra gözlerinin içine bile bakamadım.

Tüm yüzüm kızardı ve olabildiğince hızlı bir şekilde olay yerinden kaçtım.

Daha önce, havaalanına giderken bana mesaj atmıştı ve ben de ona gideceğimi söylemiştim. Başka hiçbir şeyin yanlış gitmeyeceğinden emin olduğum zamanlarda.

Bunu düşünmeyi bırak. Onu düşünmeyi bırak.

Havaalanının otomatik kayar kapılarından çıkarken yol boyunca kendimi azarlıyorum. Bavullarımla birlikte dışarıda durana kadar ne yapmam gerektiğini anlamıyorum.

Görünüşe göre Noel'i Morrow'da geçirmek zorunda kalacağım.

"Kahretsin," diye iç geçiriyorum. "Bu tatil daha da kötüleşebilir mi?"

Uber Airbnb'ye yanaşıyor ve beni bekleyen tek şeyin son kar yağışı olmadığını fark ediyorum - Nicholas sanki ev onun adına değilmiş ve istediği zaman içeri giremezmiş gibi kollarını kavuşturmuş kapıda duruyor.

Bagajımı taşımama yardım etmek için yaklaştığında Uber'den iniyorum.

"Sorun yok. Hayır, ciddi. Her seferinde yardım etmek zorunda mısın?" Sözümü kesiyorum.

İtirazlarımın üzerinden atladı ve her iki elinde birer tane olmak üzere iki büyük bavulu tuttu. Ön kapının kilidini açmak için ondan önce acele ediyorum.

Eşyalarımı ön merdivenlerden yukarı taşıyor ve eşiği geçiyor, işi bitince ellerinin tozunu alıyor.

"Yardım etmek zorundayım çünkü ne tür bir erkek bir kadının eşyalarıyla boğuşmasını izler?"

Bakışlarım onunkilerden ayrılıp bavullarıma odaklanıyor. "Neden buradasın Nicholas? Bugün Noel arifesi."

"Seni kontrol etmek istedim."

"Bugün uçağım vardı."

"Bu yüzden bu sabah geldim." "Erken çıktım."

"Fark ettim," diyor beni oturma odasının derinliklerine kadar takip ederek. "Ben de döndüğünü fark ettim. Uçuş planlandığı gibi gitmedi mi?"

Serbest Bırakma	a	hayal kırıklığına uğramış
Nefes al,	I	katlayınbenim
Silahlar.	"Bu	iptal edildi. Kötü hava

koşulları."

Homurdanıyor. "Bu gece geç saatlerde birkaç santim almamız gerekiyor."

"Eğer sakıncası yoksa... eğer kalabilirsem... sadece birkaç gün daha..."

"Sana söyledim hayatım, istediğin kadar kalabilirsin." Gözleri parıldıyor, sıcaklık ve anlayışla dolu.

Şu anda çok ihtiyacım olan iki şey.

Yaşadığım son iki günden sonra minnettar olmalıyım. Yine de kendimi, beni rahatsız eden sarsılmaz suçluluk duygusuyla gizlenmiş bir şekilde ona sırtımı dönerken buluyorum.

Nate'in babasını becerdim.

I. Becerdim. Onun.

Babasını. BABASINI

SİKTİM!

Maury, Jerry Springer ya da yayından kaldırılmadan önce başka bir çılgın talk show programında duyabileceğiniz türden şeyler.

Nicholas hiç utanmıyor gibi görünüyor. Ondan kaçtığımı hissediyor gibi görünüyor ve birkaç adım daha yaklaşıyor. "Kendall," diyor nazikçe. "Bana bak."

"Nicholas..."

"Kendall." Yüzümü çenemden tutarak yukarı kaldırıyor ve bakışlarımı da onunla birlikte zorluyor. "Söyleyeceğini söyle. Eğer seni rahatsız ediyorsam, giderim. Burada istediğin kadar kalabilirsin. Ama dün gece olanlar hakkında konuşabileceğimizi düşündüm."

"Dün gece olmaması gereken şeyi mi kastediyorsun?"

Dudakları hafifçe çatıldı. "Muhtemelen yanlış zaman ve yerdin ama hiçbirinden pişman değilim."

"Biliyorum," diye çıkıştım. "Sen benim nişanlımın *babası*sın, Nicholas.

Bu yanlış." "Eski. Eski nişanlım."

Alay ediyorum ve ona sırtımı dönüyorum. "O ve ben bunu... yaptığımızda yirmi dört saat boyunca ayrıydık. Nate öğrense nasıl ihanete uğramış hissederdi biliyor musun? Onu bir daha gördüğümde ne diyeceğim?"

"Sen onun duygularıyla, onun seninkilerle ilgilendiğinden çok daha fazla ilgileniyorsun. O benim oğlum ve onu hayattan daha çok seviyorum... ama gerçek bu. Oğlum bazen bencil bir pislik olabiliyor."

"Yani Nate biraz bencil olabiliyor diye kendimi suçlu hissetmemem mi gerekiyor?"

Burnunun kenarını sıkıyor ve derin bir nefes alıyor. "Kastettiğim bu değildi."

"İyiydi. Gerçekten iyiydi. İnanılmazdı. Ama tek seferlik bir şeydi," diyorum ses tonumu sertleştirerek. Sesimin hissettiğimden daha emin çıktığından emin oluyorum. "Bir daha asla böyle bir şey yapamayız. Ve... ve Nate bunu asla öğrenmemeli."

"Ben yalancı değilim. Sevdiklerimden bir şey saklamam."

"Bunu saklamak zorundasın. O bilmemeli, Nicholas. Bana hiçbir şey söylemeyeceğine yemin et."

Bir an derin bir düşünceyle beni süzdü. "Pekala, sevgilim. Bir şartla tek kelime etmem."

"Hangisi?"

Bir adım daha yaklaşıyor ve beni kendine çekmek için kolunu belime doluyor. "Bana ikinci raundu borçlusun. Seninle işim henüz bitmedi."

BÖLÜM 7

Nicholas

KENDALL teklifim karşısında şok olduğunu **sanıyor** ama göz bebekleri onu ele veriyor. Onu kendime yaklaştırıp yumuşak kıvrımlarını üzerime bastırdığımda, beni itecekmiş gibi ellerini göğsümde birleştiriyor.

Sonra bakışları benimkine yöneliyor ve dili poposunu ıslatıyor. dudak.

Kendine engel olamıyor. İnkâr etmeye bile cesaret edemiyor.

"Bu bir evet mi, sevgilim?" Başımı eğerek sustum. Hover Ağzına yaklaştırıp, çıkardığı ilk sesle onu öpmeye hazır hale getirdim. "Bana sikimi içinde hissetmek istediğini söyle. Seni dün geceki gibi çılgılık attırıp boşaltmamı istiyorsun."

"Ama Nate..." diye başını sallayarak nefes alıyor.

"Kendin söyledin - asla bilmek zorunda kalmayacak. Bu bizim küçük yaramaz sırrımız olacak."

Kendall, yüzünde titreşen içsel bir mücadele içinde gözlerini kapatıyor. Kaşları birbirine yaklaştı ve dudakları neredeyse büzüldü. Tüm çırpınışlarına rağmen yumuşak bir nefes alıyor ve gözlerini açıp bana bakıyor.

"Öp beni."

İhtiyacım olan tek yön bu.

Kontrolü ele almam için bana izin veren iki kelime.

Bizim ÇEKİM patlar gibi o yaptı son Gece.

Hayır. Bu sefer alkol gerekli.

Ağzını kendime doğru çekiyorum, adeta ayaklarını yerden kesiyorum. Kollarını boynuma doluyor ve bacaklarını belime dayıyor. Avuç içlerim yanaklarıyla doluyor, onu sertçe ve acilen öperken yüzünü çerçeveleyiyor.

Yastık yumuşaklığındaki dudakları benim için hazır, hevesle dilimi bekliyor.

Oda dönüyormuş gibi hissediyorum. Yer sanki botlarımın altında kayıyormuş gibi. Onu kollarımla kavıyorum ve ikimiz de sersemlemiş ve nefessiz kalmış gibi hissedene kadar öpüyorum.

Saçlarından bir avuç tutup onu dudaklarımdan uzaklaştırıyorum. "Bundan emin misin, sevgilim? Tek kelimeyi söyle ve seni şimdi ve burada alacağım. Bu lanet ayı postu halinin üzerinde. Amin sikimin etrafında sıkışmak üzere."

"Yap şunu!" diye fısıldıyor, hava almak için çırpınıyor. "Becer beni, baba!"

Kelimeler içimdeki daha kirli, daha sapkın bir parçanın kilidini açarken boğazımda bir hırıltı yükseliyor. Yıllardır uyanık olmayan bir parçam.

Kendall'ı kırbaçlayarak yere düşürüyorum, sırtüstü yatana kadar onu da kendimle birlikte aşağı çekiyorum. Ellerimiz hızlı, ateşli öpüşmeler arasında birbirimizin kıyafetlerini tırmalıyoruz. Altmış saniyeden kısa bir süre içinde Kendall'ı çırılçıplak ayı postu halinin üzerine yatırdım ve kaya gibi sağlam aletimi çıkarıp onun parlayan kıvrımlarına sürtmeye başladım.

"Sana babanın kim olduğunu göstereceğim," diye hırlayarak boynunu ısırdım. "Babanın sikini kaldıracak misin, sevgilim?"

"Evet! Evet... YESSS!"

Kendall çığlık atıyor ve ben kollarımı kalçalarının altından geçirip ona çarparken başını geriye atıyor. Hemen öfkeli bir tempoya geçiyorum. Her darbem bir yumruk gibi, derin ve sert geliyor. Göğüsleri zıplıyor ve vücudu ben onu kendime doğru sürükleyene kadar kayıyor.

Ve sonra tekrar ona doğru sürüyorum.

Yola çıktığımızda kaçacak ya da saklanacak bir yer yok.

Kendall'ın ipeksi ıslak amcığı beni sıkıca kavıyor ve aletime zevk dalgaları gönderiyor. Kalın, boğuk inilti ben ter ediyor. Nefes alışım düzensizleşiyor ve düzensizleşiyor. Yine de bir saniye bile yavaşlamayı düşünmüyorum.

Cennetten bile daha iyi bir amın içindeyim.

Nate'in aptal kıcının bir şekilde verdiği bir amın içindeyim. Yukarı.

Bencil oğlum her zaman en iyi seçimleri yapmadı ve bu çok açık. Kendall'dan vazgeçerek en kötüsünü yaptı.

Ama oğlumun eski nişanlısını becerirken ve bunun ne kadar yaramaz ve yasak olduğunun tadını çıkarırken onun kaybı benim kazancım.

Bu, o anı çok daha yoğun hale getirir.

Eminim Kendall da altımda inleyip çırpınırken aynı şeyi hissediyordur. Onu yan çeviriyorum ve bacağına kaldırarak yepyeni bir açıdan içine giriyorum.

Eskisinden daha da derin.

İkimiz de bunun ne kadar iyi hissettirdiğine inliyoruz. Daha önce yapmadığım yeni noktaları uyarırken, sanki hoş karşılanmış gibi amcığı bana kenetleniyor.

"Bana kim olduğumu söyle. Kim seni bu kadar iyi beceriyor?" Gürlüyorum, vuruşlarım uzun ve sert.

"Baba!" diye ağlıyor. "BABA!"

"Çok haklısın. Baba, seni kim kimden daha iyi beceriyor?"

Onu delip geçerken ve avuç içimi kıkına ve kalçasına vururken neredeyse gözyaşları içinde. "Mmm... Nate... Nate'den daha iyi."

"Söyle. Söyle. Tekrar! DAHA YÜKSEK SESLE!"

"Baba, beni Nate'den daha iyi beceriyorsun!" diye bağıyor altımda dönüp dururken.

Derin bir öpücükle onu susturuyorum ve kalçalarımı dairesel hareketlerle döndürüyorum. Bu onu çılgına çeviriyor ve ağzının açık kalmasına neden oluyor.

"Bu hoşuna gidiyor, değil mi sevgilim?" Homurdanıyorum. Hızımı tekrar artırıyorum, onu o kadar sert beceriyorum ki, onu kırmaktan endişe etmeliyim. "Babanın küçük oyuncağı olmak hoşuna gidiyor, değil mi?"

Cevap vermeye bile cesaret edemiyor. Tüm vücudu ayak parmaklarına kadar titrerken ağzı açık kalıyor. Avuç içim ona biraz daha çarpıyor, önce kıkını sonra da zıplayan memelerini tokatlıyor. Parmaklarımı saçlarında kenetleyip çekiyorum ve gözlerini açmaya zorluyorum.

"Baban seni sikerken ona bak. Yaramaz bir sürtük gibi boşalırken babana bak."

Acımasız itişlerim ve iğrenç sözlerim Kendall'ı çözüyor. Orgazm olurken bakışlarımı tutuyor ve sıkı, sıcak amcığı sikimin etrafında dalgalanıyor.

Tekrar homurdanıyorum ve onu gerçekten kırmak istiyormuşum gibi sikmeye devam ediyorum.

Beni günlerce bacaklarının arasında hissedecek. Kesinlikle taşaklarımdaki her damla tohumu onun içine boşaltacağım.

O an geldiğinde derinlere kayıyorum ve kaygan amının duvarları karşı konulamayacak kadar iyi geliyor. Orgazmım üzerime çökerken kendimi geri çekemiyorum bile ve bir sonraki bildiğim şey, onun içine dökülüyorum.

Sıcak, karıncalı zevk beni bir dalgaya sürüklüyor.

"Kahretsin, sevgilim," diye nefes alıyorum, kalçalarım kendi kendine kıpırdanıyor. "Bu amdan asla ayrılmak istemiyorum. Elimde olsa bu amcığın içinde ölürdüm."

Yorgun bir şekilde bana gülümsüyor, ter içinde kalmış, saçları dağılmış.

Bu bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor; o da aynı şekilde hissediyor.

Ayı postu halının üzerinden bir süre kalkmıyoruz. Şömineyi yakıp bize sıcak şarap doldurmam için gereken birkaç dakika dışında. Kanepenin üzerindeki battaniyeyi kucağımıza çekiyoruz ve oturup alevlerin çıtırtısını dinleyerek içiyoruz.

"Sen başka bir şeysin," diyor Kendall başını sallayarak. "Bu da nereden çıktı şimdi?"

"Ne nereden geliyor?" Ben soruyorum.

"Hepsi bu! Pis ağız. Kaba dayak. *Vuruş oyunu*."

Sert bir kahkaha attım. "Benden bunu beklemediğini söyleme şeklin bu mu?"

"Şey... sen eski sevgilimin babasısın."

"Hayatım, sanki bunun bir bokla ilgisi varmış gibi konuşmaya devam et. Nate'in babası olmak kesinlikle insan olmadığım anlamına gelmiyor. Bu, uzun yıllar evli kalmamış ve karısıyla cinselliği keşfetmeyi seven bir adam olmadığım anlamına gelmez. İşi idare edebilen bir adam olmadığım anlamına da gelmez."

"Güven bana," diyor küçük bir kahkaha atarak. "İşler halledildi. İkinci kez."

"Hoşuna gitmeyen bir şey yaptım mı? Çok mu sert? Çok mu müstehcen konuştum? Yeterince öpmedim mi?"

"Geri bildirim mi istiyorsunuz? Oğlunuzla akraba olduğunuza emin misiniz?"

Bir elimi kırışmış sakallarımın üzerinde gezdiriyorum, neredeyse ağlamak üzereyim. "Bana oğlumun en azını yapmadığını söyleme. Sormak zorundayım, sevgilim. Neden ona katlanıyordun?"

"Cehennemden gelen bu tatil yolculuğu başladığından beri kendime bunu giderek daha fazla soruyorum. Nate kötü olduğundan değil. O iyiydi... ama o sadece... kendi yöntemlerine saplanıp kalmıştı. *Her* zaman istediği gibi oldu."

"Peki ya sen ve senin ihtiyaçların?" Sıcak şarap bardağımı yere bırakıyorum ve eğilip çıplak omzuna bir öpücük konduruyorum. "Doymadın mı sevgilim? Söyle, memnuniyetle t e l a f i edeyim."

Sırıttırıyor. "Bunu gerçekten yapamayız, Nicholas." "Nick. Bana Nick de."

"Nicholas. Nick. Aziz Nick. Fark eder mi? Sen hala eski nişanlımın babasısın!"

"Sevgilim, şu sen benim eski sevgilimin babasısın konusunu beş saniyeden fazla kapatabilir miyiz? Benimle ilgili anlaşmayı bozan başka ne var söyle bana. Yaşım mı?"

"Ne?" diye ciyaklar, sonra başını sertçe sallar. "Yaş benim için önemli değil."

"Senin tipin değil miyim? Yeterince yakışıklı değil miyim? Beni çekici bulmuyor musun?"

"Şaka yapıyorsun, değil mi? Kasları olmayan güzel bir Noel Baba'ya benziyorsun."

Dudaklarına hızlı bir öpücük kondurmak için onu kendime çektim. "O zaman sorun ne?"

"Sana az önce söyledim-"

"Bilmesi gerekmediği konusunda anlaşmıştık," diye araya giriyorum. "Bunun nasıl görüldüğünün farkındayım. Oğlumun eski nişanlısının peşinden koştuğum için herkes benim bir pislik olduğumu söyleyebilir. Ben senin için çok yaşıyım ve sen de benim için çok iyisin. Ama lanet olsun... koşullar göz önüne alındığında... onun yaptıkları ve seni ne kadar karşı konulmaz bulduğum... beni gerçekten suçlayabilir misin?"

"Beni karşı konulmaz mı buluyorsun?" Her iki kaşı da havaya kalkıyor, gözleri şaşkınlıkla dolu.

"Geçen Şükran Günü'nde seninle tanıştığım ilk andan beri. Ama sen alınmıştın. Sınırların dışındaydın. Buna saygı duydum. Eve böyle bir av getirdiği için oğlumla gurur duydum."

"Peki şimdi beni terk etti mi?"

Meraklı kahverengi gözlerine bakarken parmaklarım yanağının kıvrımlarında geziniyor. "Çok basit, sevgilim. Artık özgürsün."

Kendall ona verdiğim bir sonraki öpücük için mücadele etmiyor. Bunu memnuniyetle karşılıyor, içinden küçük bir inilti dökülüyor.

Bu kadının sevgisi açlık çekiyor ve bu daha açık olamazdı.

Nate onu birçok yönden hayal kırıklığına uğrattı.

Ayı derisi halıdan kalkıp yarı giyinik hale geldik. Kendall kazağı ve külotuyla. Ben kot pantolonumla gömleksiz.

"Bugün Noel arifesi," diyor sanki daha önce belirtmemiş gibi. "Şu anda ailenle birlikte olmalısın."

"Olmak istediğim yerdeyim. Bensiz birkaç saat idare edebilirler."

"Hava durumu her an kar yağabileceğini söylüyor."

"Hâlâ olmak istediğim yerdeyim. Buna direnmeyi bırakıp akışına bırakmaya ne dersin?" Mutfaka giderken yanından geçerken kışına bir tokat attım.

Ciyaklıyor ama yine de peşimden koşuyor. "Akışına bırakmak ne anlama geliyor?"

"Akşam yemeğine ne dersin? Aç mısın?"

"Şey... biraz terledik," diyor, yüzünde utangaç bir yumuşaklık var.

"İyi ki buzdolabını dolu tutuyorum. Takım olmaya hazır mısın? Birlikte yemek yaparız."

Önerim karşısında o kadar şaşırıyor ki cevap vermesi bir saniyesini alıyor. Başını sallayıp gülümsemeden önce yüzündeki şaşkınlık ifadesi gidip geliyor. "Pekala, Aziz Nick. Senin yöntemi deneyeceğiz."

Bir buçuk saat sonra, mutfakta köle gibi çalışmayı neredeyse bitirmiştik. Buzdolabında mevcut olanlarla çalıştık - bir sonraki misafirlerim kim olursa olsun diye kendime aldığım yiyecekler - ve taze kızılçık sosu ve otlu patates püresi ile bir antrikotta karar kıldık.

Kendall mutfakta pek becerikli değil ama iyi bir yardımcı. Yan yana çalışırken ona defalarca takıldığım bir şey bu. Ben biftekleri pişirirken o patatesleri soyuyor ve kızılıık sosu için gereken her şeyi hazırlıyor.

Arada sırada ellerimiz birbirine değiyor ya da bakışlarımız birbirini yakalıyor ve birbirlerinden etkilenen iki insanın ilerinin ısındığını ve karıncalanmaya başladığını fark ettikleri o anı paylaşıyoruz. Bu yıllardır yaşamadığım bir deneyim. Mümkün olduğunu unuttuğum bir duygu.

Laura vefat ettiğinde, bunun romantik hayatımın sonu olduğuna karar verdim. Onu sevdiğim gibi sevebileceğim başka bir kadın bulamazdım. Çok uzun yıllar birlikte olmuş, birlikte bir aile kurmuş ve bytmştk.

Uzun yıllar boyunca mantıklı geldi. Aşkı yeniden bulmak istemedim. Özel birinin yanında hissettiğiniz o sıcak, karıncalı duyguları hissetmek umurumda değildi.

şimdiye kadar.

Kendall ve ben ikimiz de zeytinyağı şişesine uzanırken duraksıyor ve birbirimize sırtıyoruz. Utangaç bir şekilde gözlerini kırıpştırıp başka tarafa bakarken kirpikleri titriyor. Gözlerimi ondan alamıyorum, bunun yerine birlikte olmamızın ne kadar tabu olduğuna takılıp kalmış gibi görünmesi beni daha çok eğlendiriyor.

Yemeğe oturduk, hazırladığımız yemeğin şerefine kadeh kaldırmak için biraz şarap koyduk. Hazırladığım orta pişmiş antrikotun tadına baktığında Kendall'ın yüzü aydınlanıyor.

"Elbette," diyor.

"Açıklamak ister misin, sevgilim?"

"Sen mükemmel bir aşsın. Tabii ki öyle olursun."

Kıkırdıyorum. "Laura pek iyi bir aş değildi. Bu yüzden aile yemeklerini genellikle ben hazırlardım."

"Oh..." Sesli bir şekilde yutkunuyor, sonra kızılıık sosuna batırılmış patates püresinden daha çok etkilenmiş gibi davranıyor.

"Ondan bahsettiğimde rahatsız oluyorum," diyorum vücut dilini okuyarak. "Neredeyse otuz yıldır aşık olduğum kadın hakkında bir şeyler duymak istemezsin. Hele de az önce yaptıklarımızdan sonra. Bu benim kötü bir alışkanlığım - ilk olduğunda tek konuştuğum oydu. Tek düşündüğüm oydu."

"yle değil," diyor Kendall. "Daha çok bunun ne kadar yıkıcı olduğunu düşünmeden edemiyorum. Ama sen bu toplumun temel direğisin."

Aile. Nate'in ve diğer çocuklarınızın bu trajediyi atlatmasına yardımcı oldunuz. Sen çoğu insanın sahip olmak isteyeceği türden bir babasın."

...oğlumun eski sevgiliyle seks yaptığım kısım hariç.

Boğazımı temizliyorum ve elini tutmak için uzanıyorum. "Zordu. Muhtemelen şimdiye kadar yaşadığım en zor şeydi. Ama bana bir şey öğrettiyse, o da hayatın değerli olduğudur. Hayat bize verilen özel bir armağan ve bunu en iyi şekilde değerlendirmeliyiz. Yapmak istediğiniz şeyleri yapmaktan korkmak ve ikinci kez düşünmek için zaman yok. The Tavern'i ve bira şirketimi açarken bunu çok önemsedim. Ancak bunun başka şekillerde de geçerli olduğunu öğreniyorum."

Kalın parmaklarımı kendi parmaklarına dolayarak sıkıyor. "Ben asla Laura olmayacağım Nick. Ben farklı bir kadını."

"Ve ben asla oğlum olmayacağım. İkimizin de karşımızdakinin kim olduğunun farkında olduğumuzu söyleyebilirim, sevgilim."

"Beni iyi hissettiriyorsun," diye itiraf ediyor alt dudağını ısırarak. "Belki de Nate'in hiç hissetmediğinden daha iyi. Bu... bu her neyse onu keşfetmem gerektiğine dair bir işaret gibi görünüyor."

"Akıllı kız."

"Noel arifesini seksi Noel Baba ile geçireceğime inanamıyorum."

O gülünce ben de gülüyorum. Yaklaşarak homurdandım, "Seksi Noel Baba mı? Bu yüzden mi bana Aziz Nick dedin?"

"Senin adın *Nicholas*! Noel Baba'nın yontulmuş keresteci versiyonuna benziyorsun ve bir şekilde kalın beyaz sakalı seksi gösteriyorsun! Daha ne kadar burun üstü olabilir ki?"

"Senin Noel Baban olacağım, sevgilim. Ama asıl soru şu: Bu yıl yaramazlık mı yaptın yoksa iyilik mi?"

Oturduğu yerde kıpırdanmasından, bacak bacak üstüne atmasından ve kadehinden biraz şarap içmek için umutsuzca uzanmasından tahrik olduğunu anlayabiliyorum. "Hep yeni şeyler denemek ve Nate ile rol yapmak istemişimdir. Bunun bayat olduğunu söyledi."

Ona eğlenerek bakıyorum, bakışlarımda bir pırıltı var. Zihnim bir düzine farklı senaryoyla dolup taşıyor. "Başka bir şey söyleme, sevgilim. Aziz Nick bu gece seni ziyaret edebilir."

BÖLÜM 8

Kendall

Banyodan çıktığımda yatak odasının dışında **kar yağıyor**, buhar bulutları etrafımda dönüyor. Üzerimdeki ipeksi çiçekli bornozdan başka bir şey olmadan havluyu yatağa atıyorum.

Birkaç saat içinde Noel olacak ve dışarıdaki kar beş santime ulaşacak.

Bacağımyı yatağın yanındaki sedirin üzerine koyarak vücut yağı kavanozumu alıyorum ve hindistan cevizi kokulu kremi cildime sürmeye başlıyorum.

Oda az aydınlatılmış, parıldayan Noel ampulleri ve şöminenin alevleri ana ışık kaynakları.

Bütün günü bu gecenin nasıl olacağını hayal ederek geçirdim. Kafamın içinde fanteziler kurdum. Şimdi beklediğim an geldi, nasıl hissedeceğimden emin değilim.

Beklenti neredeyse çok fazla.

Nemlendirirken bile nefes nefese ve gerginim; ellerim vücut yağını bacaklarıma ve kalçalarıma yediriyor.

Her an gece *resmi olarak* başlayabilir.

Nate'le ayrılalı sadece kırk sekiz saat olmasına rağmen ilişkimizi daha önce hiç olmadığı kadar net görmem gerçeküstü. Bu durumdan dolayı hâlâ kalbim kırık -ve bir parçam hâlâ onu seviyor- ama aynı zamanda evlilik ve çocuk *fikrini* Nate'i bir insan olarak sevdiğimden daha çok sevdiğimi fark ediyorum.

O sadece mutlu sonumun peşinden gitmek için kullandığım bir avatardı.

Bu gece canım farklı bir şey çekti.

Ben her zaman iyi bir kız oldum. Nazik kadın. Ama bu Noel, bir kereliğine biraz yaramaz olmak istiyorum.

Yeni tür ilişkiler ve deneyimler keşfetme vakti geldi.

Bunun nasıl bir şey olacağını düşündüğümde aklıma sadece bir adam geliyor.

Vücut yağını kollarıma sürmeye başlamıştım ki aşağıdan bir gümbürtü geldi.

Ellerim kıpırdamıyor ve başımı kaldırıyorum. Sesin devamını dikkatle dinliyor, duyduğumu sandığım şeyi duyup duymadığımı sessizce merak ediyorum. Bornozumun bir arada tutan kurdeleyi düğümleyerek aşağı inmek ve sesi kontrol etmek için yatak odasını terk ediyorum.

En alttaki merdivene ulaşıyorum ve gürültünün tesadüf olmadığını, evde başka birinin daha olduğunu fark ediyorum.

Şok, ciğerlerimdeki havayı boğuyor. Diğer odadan gelen hışırtıları dinlerken olduğum yerde kalakalıyorum, gözlerim faltaşı gibi açılmış ve sersemlemiş bir halde. Boğazıma pamuk doluyor ve kelimeleri boğarcasına söylemeyi zorlaştırıyor.

"Kim var orada?" diye sordum. Sonra merdivenin son basamağından inip oturma odasına açılan kemerli kapıya doğru ilerliyorum. "Ben... Ben polisleri arayacağım."

Kapının önünde durdum ve nefes nefese kaldım.

Şöminedeki alevler gürlüyor ve eve zorla giren adamın duvarına ateşten bir gölge düşürüyor.

Noel Baba'nın kendisinden başkası değil.

Ama bu sıradan bir Noel Baba değil.

İri yarı ama geleneksel Aziz Nick gibi değil; iriliği kas ve kas gücü şeklinde ortaya çıkıyor. Noel Baba'nıinkini andıran zengin, kırmızı kadife bir takım elbise giyiyor, tek fark ceketinin çıplak göğsünü ortaya çıkaran kürk astarlı bir yelek olması. Pantolon bacaklarının ve kalçalarının ne kadar iri ve belirgin olduğunu vurgularken, parlak siyah savaş botları onun seksi ve otoriter havasını daha da artırıyor.

Omzunun üzerinde hediye olduğunu tahmin ettiğim dev bir çanta duruyor. Eldivenli bir eliyle onu tutuyor.

Kapıda durduğumda gözleri benimkilerle buluşuyor, gür sakalı yüzünü çerçevelerken Noel Baba şapkası beyaz saçlarının üzerine oturmuş.

Yüzüne yerleşmiş o korkunç ifade olmasa gülebilirdim.

Bu Noel Baba iş demek.

Aziz Nick geldi ve iyilik listesindeki hiç kimse için burada değil.

"Burada ne işin var?" Gözlerimi kırpıştırarak şokumu atlatmaya çalışıyorum. "Getir

yoksa... benden uzak dur!" İtiraz çığlıklarım görmezden geliniyor.

Aziz Nick üç büyük adımda aramızdaki mesafeyi kapatıyor. Elindeki hediye torbasını ayaklarımızın dibine bırakıyor ve uzun parmaklarını her iki bileğime doluyor. Yontulmuş göğsüne bastırılana kadar ona doğru çekiliyorum, taş gibi yüzüne bakıyorum.

Parıldayan ela gözlerini içime çekiyorum.

"Noel arifesinde her zaman yaptığım şeyi yapmak için buradayım," diye homurdanıyor. "Tüm iyi küçük kızlara ve oğlanlara hediyeler dağıtıyorum. Yaramazlar listesindekilere de cezalarını."

Tenim ısınıyor, heyecanım yeni boyutlara ulaşıyor. "Bütün yıl uslu durdum."

"Öyle mi? Ben öyle duymadım. Kötü biri olduğunu duydum. Eski erkek arkadaşının babasını beceren küçük yaramaz bir fahişeymişsin."

"Açıklayabilirim," diyorum hemen. "O, *EEEE*'in üzerine geldi!"

Aziz Nick ayaklarımı yerden kesip beni geniş omzunun üzerinden sanki getirdiği oyuncak torbasıymışım gibi fırlatırken içimden bir çığlık kopuyor. Sonra bir de baktım ki, hediye torbasını alıp ikimizi birden yukarı taşıırken baş aşağı sırtında sallanıyorum.

Kıçım bornozumdan dışarı bakıyor. Ben ona karşı tekme atıp çırpınırken kolu çıplak kalçalarımı sıkıyor.

Faydası yok.

O çok güçlü, çok kuvvetli.

Beni yukarı çekip koridordan yatak odasına götürdü. Dakikalar önce masumca nemlendirici sürdüğüm aynı loş ışıklı, ambiyanslı odaya. Yatağa fırlatıldım ve sert bir sıçrayışla yere düştüm, bornozum kısmen çözüldü.

Dirseklerimin üzerinde doğrulup, yüzüme saçılmış saç telleriyle ona bakıyor ve bir sonraki hamlesini bekliyorum.

Artık rol yapmıyorum. Oynadığım role büründüm; bu tatil sezonunda biraz yaramazlık yaptığı için onu mahvetmeye gelen seksi Noel Baba'nın evine girmesiyle irkilen, pek de masum olmayan bir kadın.

"Ne istersen al," diye mırıldandım. "Sadece lütfen bana zarar verme."

"Konuşmak yok," diye tersliyor. "Kötü kızlar konuşmaz. Sadece cezalandırılırlar."

Anlık bir karar verdim. O yatağın üzerinde dururken ve ben onun sert ifadesine bakarken, ona cehennemi yaşatabileceğime karar verdim.

Vermek üzere olduğu bu cezalar için onu çalıştırın.

Bir kedi gibi hızlı ve çevik bir şekilde yataktan sıçrayıp kapıya doğru koşuyorum. Aziz Nick hemen peşime düştü. Ben hızlı olsam da, onun çok daha uzun adımlarıyla boy ölçüşemem. Ben yanından hızla geçerken kolunu uzatıyor ve belime doluyor. Gerçek bir kaçış yapamadan geriye doğru savruldu.

Beni yatağa yatırıp kollarımı başımın iki yanına sıkıştırırken içinden derin, öfkeli bir hırıltı yükseliyor.

"Nereye gittiğini sanıyorsun hayatım?" diye soruyor karanlık bir sırtışıla. "Zaten başın beladayken Aziz Nick'i kızdırmayı gerçekten istiyor musun?"

"Ben yanlış bir şey yapmadım!" Meydan okuyan bir bakışla söyledim.

Kıkırdıyor. "İşte tam da bu yüzden cezalandırılman gerekiyor. Böylece dersini alabilirsin."

Yanında getirdiği büyük çuvala uzanırken beni tutuyor. Torbayı ters çevirdiğinde, çeşitli seks oyuncakları ve aletleri yere dökülüyor.

Aklınıza ne gelirse.

Vibratörler. Anal tıkaçlar. Tıkaçlar. Kırbaçlar. Meme ucu kelepçeleri ve horoz halkaları. Her türlü farklı bağlar.

Ona karşı daha da sert mücadele ediyorum, kapana kısılmış olmama rağmen bu kadar kolay teslim olmayı reddediyorum.

"Alınan olmak istiyorsun, görünüşe göre bağlanmaya ihtiyacın var." "Hayır!" Çığlık atıyorum. "Sakın bana dokunma!"

Ama görmezden gelindim.

Aziz Nick ipek bağlara uzanıyor ve bileklerimi kolayca düğümlüyor. İpek şeritleri yatağın iki direğinin etrafına sararken yüzüstü çevriliyorum. Etkili bir şekilde çaresiz bırakıldım, yatağın üzerine eğildim. Karnım yorganla aynı hizada, bacaklarım yanlardan sarkıyor, ayaklarım parke zemini sıyrıyor.

Bornoz tamamen yukarı kalktı, çıplak kıcımı ortaya çıkardı.

Aziz Nick için mükemmel. Benim için o kadar da mükemmel değil.

Kendi kurduğu ve benim kendimi içinde bulduğum düzeneekten homurdanıyor. "Şu dolgun kıça bak," diyor sert sesiyle. "Ben sadece

Bir ısırık almak istiyorum, çok güzel görünüyor. Ama önce ona biraz acı hissettirmeliyim, sonra çok iyi hissettirebilirim."

Kullanmayı düşündüğü bir sonraki aleti alırken ben kıvranıyorum.

Bir şaka.

Ama herhangi bir tıkaç değil; dudaklarımın arasından geçirdiğı, yanaklarımı aralayan ve ağzımı açık tutan bir tür paslanmaz çelik mekanizma. Diğer yarısını da başımın etrafına geçirip yerine sabitliyor.

"Benim kullanımım için açıldığında o güzel ağzın görüntüsü hoşuma gidiyor," diyor alaycı bir göz kırpmayla.

Etkili bir şekilde susturulduğum, ağzımın tabanında salyalar birikiyor.

"Merak etme hayatım," diyor saçlarımı okşayarak. "Bu gece onu bol bol kullanacağım."

O önümde diz çöküp elleriyle kemerini çözerken ben yatağın üzerinde yüzükoyun yatmak zorunda kalıyorum.

Bilerek yavaş hareket ediyor, tokayı çözüyor ve deri şeridi yavaş yavaş pantolonunun halkalarından dışarı kaydırıyor.

Gözlerim açılıyor, ellerinin kemeriyle yaptıkları ve seksi, olgun yüzündeki cezalandırıcı ifade arasında gidip geliyorum. Kemer serbest kaldığında ve metal tokayı kapattığından emin olmak için büyük avuçlarının içinde ikiye katladığında iş demek istiyor.

"Önce o dolgun kıçını mı kızartmak istiyorum, yoksa önce sikimi yalamanı mı istiyorum, karar veremiyorum," diye yüksek sesle düşünürken, deri şeridi iki elinin arasında gergin bir şekilde çekiyordu.

Midemde minik kelekler uçuşuyor. Ama yine de beni korkuttuğunu anlamasına izin vermiyorum. Herhangi bir korku göstermeyi reddediyorum.

Yerimde kıpırdanıyorum, ağzım o kadar açıkken çıkarabildiğim karmakarışık sesleri çıkarıyorum.

Anlamsız gibi geliyor.

Ama asıl söylemek istediğim şu: Senden korkmuyorum.

Aziz Nick sırtıyor. "Aletim gırtlğından aşağı kayarken ve kıçın yanarken bu kadar sert olup olmayacağını göreceğiz."

Pantolonunun fermuarını indiriyor.

Kırmızı kadife pantolonunun açıklığından dışarı fırlayan iri aleti ilk kez ortaya çıkıyor.

Dudaklarımı yalamak isterdim ama ağzımın içine sıkışmış paslanmaz çelik tıkaç bunu imkânsız kılıyor. Yanaklarım şimdiden ağrımaya başladı. Ağzımın dibinde biriken tükürük sanki birazdan damlamaya başlayacakmış gibi geliyor.

Ancak Aziz Nick tüm bu ayrıntıları not ediyor gibi görünüyor ve bunlar onu daha da heyecanlandırıyor.

Bir eliyle aletini okşuyor, diğer eliyle deri kemeri tutuyor ve o tanıdık pırıltılı bakışlarıyla bana bakıyor.

"Durman gerektiğinde vereceğim işareti hatırlıyor musun sevgilim?"

Ona cevap veremediğim için başımı sallıyorum ve sağ elimi, kalçasına dokunana kadar kelepçeye doğru çekiyorum. Sadece bu amaç için bile yeterince gevşek bırakmış.

Saçımı okşuyor. "Aferin kızıma. Şimdi aç kapıyı."

Aletini ıslak, ardına kadar açık dudaklarımın arasından geçirirken alaycı bir şekilde söylüyor bunu. Ağzımın içine girdikçe inliyor, ıslak sıcaklığıyla koza gibi sarılıyor. Dilimi kolanının yan tarafına doğru kaydırmayı başarıyorum, düz tarafı bulduğum nabız gibi atan damara sürtüyorum.

O kadar hassas, o kadar dik ki nefesleri derinleşiyor. Tamamen açık ağzıma birkaç kez girip çıkıyor, aleti parlayana kadar biriken tükürükle ıslatıyor.

Ta ki sonunda biraz sızıp çenemden aşağı damlayana kadar.

Ona göz kırpıyorum ve kare yüz hatlarındaki zevki izliyorum. Ağzıma girip çıkarken kendinden geçmiş gibi görünüyor.

Onun zevki bana zevk veriyor.

Amım muhtaç bir arzuyla zonkluyor, onun içimde olmasının nasıl bir his olduğunu hatırlıyorum.

Aziz Nick'in ağzımı kullandığı ve benim de ipeksi bağlara karşı çaresizce kıvranarak onun istediğini yapmasına izin verdiğim bir ritme giriyoruz. Saçlarımı kavrayıp kendini boğazımın arkasına doğru z o r l a m a s ı beni tahrik ediyor.

Gözlerimi buğulandıran yaşlarla, yoğun müdahaleye karşı öğürüyorum.

Boğazımdaki kaslar ona karşı savaşıyor, dirençle kasılıyor. Aletinin üzerindeki his o kadar iyi geliyor ki, inlemeleri derinleşiyor. Aletini daha da ileri itiyor ve beni uzunluğunun etrafında çırpınmaya zorluyor.

"Mmmph... mmmph.... mmmph!"

"Yaramaz kızlar konuşamaz," diye homurdanıyor, kalçalarını ağzıma doğru pompalıyor. "Gırtlakları sikiliyor, değil mi sevgilim?"

"Mmmm!"

Hızını artırıyor, beni gerçekten becerene kadar ağzıma girip çıkıyor. Parmakları saçlarımdan bir tutam topladı ve bunu başımı aşağıda tutmak ve kalın aletinde boğulmamı sağlamak için kullandı.

Gözyaşlarım görüşümü kör ediyor, dilimi oynatıp ayak uydurmaya çalışıyorum. Ağzım açık durmaktan ağrıyor ve kollarım ipek bağlara karşı titriyor.

Aziz Nick ağzımı sikiyor ve bana böyle ne kadar güzel görüldüğümü söylüyor. Ağzımı kullanırken yatağa bağlıyım ve vücudum onun itme hareketleriyle birlikte sarsılıyor.

"Daha yeni başlıyoruz, sevgilim. Henüz cezalandırılmadın bile."

"OOWWW!"

Sonunda deri kemeri indirdiğinde kıcımda keskin, ani bir acı patlak veriyor. Hızlı bir kırbaçla kıcıma vururken ikiye katlandı.

Kalçalarım sert darbeye bir o yana bir bu yana dönüyor. Dişlerim kazara onun sikine sürtünüyor.

Hemen azarlandım. Homurdanıyor, başımı geriye çekiyor ve deri kemeri ikinci kez kıcıma vuruyor. Deri, tüm vücudumu sarsan bir başka acı patlamasıyla kıcıma çarpıyor.

"Diş yok, sevgilim," diye azarlıyor. "Aynı anda hem sikimi emip hem de şaplak yemeyi öğrenmen gerekecek, değil mi?"

"YESSS!" boğuk cevabım kemerinin üçüncü kırbaacıyla geldi.

İlmekli ucu aşağı doğru kırılıyor ve içime acı bir akım gönderiyor. Ağzımın derinliklerine doğru itiyor, boğazımın arkasına vuruyor, ta ki ben onu yutana kadar, gözyaşlarım yüzümden aşağı akana kadar.

Hiç bu kadar çaresiz, kısıtlanmış ve ağlamaklı olmamıştım. Çıplak kığım kırmızıya boyanırken dışarı fırlıyor ve amım tamamen dokunulmadan havaya sıkılıyor. Aleti boğazıma kadar girmiş, kalçaları ağzıma girip çıkarken durmak bilmiyor.

"Bu bir ders olsun," diye homurdanıyor. "İyi kızlar eski sevgililerinin babasıyla yatmazlar, değil mi?"

"HAYIR!"

Gergin deri yumuşak, yuvarlak kıcıma çarpıyor.

Acı tenimi dağlıyor. Saniyeler boyunca devam eden yakıcı bir yanık. Kısıtlamaları çekiyorum ve aletini memnun etmeye odaklanıyorum. Kalçalarını geri çektiğinde başını emiyorum, dilimi yuvarlak, şişkin ucun üzerinde gezdiriyorum.

Ciğerlerim umutsuz nefesler alıyor, o kadar ateşliyim ki kendimi kendim gibi bile hissetmiyorum.

Aziz Nick merhamet göstermez.

İlmekli kemer on, on beş, yirmi kez aşağı iner.

Aletini derinlere kaydırduğında ve sonra çekip döllerini yüzüme boşalttığında yanıyorum. Kalın beyaz madde ayırık dudaklarıma, yanaklarıma, burnuma ve kaşlarıma yayılıyor. Beni saçlarımdan kavırıyor ve sikini dudaklarıma ve yüzümün geri kalanına sürüyor, ta ki ben döleriyle parlayana kadar, deli gibi zonklayan bir amla ona bakıyorum.

"Benim pis, yaramaz kızıma bak," diyor sırtarak. "Güzel yüzün olması gerektiği gibi döllerimle kaplanmış. Ve şu kığa bak."

Arkama geçene kadar yatakta kayıyor. Ağır elleri beni okşarken ağrıyan, yuvarlak kıç yanaklarımla doluyor ve yakıcı acı geri dönüyor.

"Güzel kahverengi tenin kıpkırmızı olmuş, sevgilim," diyor. "Dersini aldın mı?"

Gözlerimi kapatırken nefesimi tutmaya çalışıyorum ve ıslak dölün yüzümde hızla kuruduğunu hissediyorum.

"Evet... ya da hayır?" Avucunun içiyle kıçımı tokatlıyor. "Söyle bana."

Henüz boşalmadım. Beni henüz becermedi. Onu istediğim gibi değil.

içi

n. Fantezimin her bölümünü bitirene kadar bitmiş sayılmaz.

Başımı iki yana sallıyorum ve tıkaçla konuşmak için elimden geleni yapıyorum

hala ağzımda. "HAYIR!"

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ama şu tıkaçı çıkarsak nasıl olur? Güzel sesini duymak istiyorum."

Tıkaçı başıma bağlayan kayışları çözüyor. Çelik mekanizma ağzımdan kayarak çıkıyor ve ben de hemen kendi kendime açıp kapatıyorum.

"Sırılsıklam olmuşsun sevgilim," diyor amımı okşarken. Parmakları kaygan kıvrımlarımı gıdıklıyor, klitorisim olan sinir demetini buluyor.

"Sen çok yaramaz bir kızsın, değil mi? Sen ıslanırken

sikimi emdin ve ben de seni kemerle cezalandırdım. Her anını sevdin, değil mi?"

"Evet," diye fısıldıyorum, dudaklarımı yalayarak.

Hâlâ Aziz Nick'in tadını alabiliyorum. Tadı dudaklarımda ve dilimde kalıyor.

"Senin için iyi haber, bu küçük aç amcığı sikmek istiyorum. Seni daha fazla dölle dolduracağım ve bu kıcı olduğundan daha da kırmızı yapacağım."

Aletini damlayan amıma sürttüğünü hissettiğimde inliyorum. Kalçalarımı geri çekiyorum, ne kadar ahlaksız görüldüğümün farkındayım. Ne kadar çaresiz olursam olayım, bağlar beni yerimde tutuyor.

"Bu iyi geldi mi?"

"Mmmm... evet... çok iyi," diye mırıldanıyorum.

Başını içime soktu, tırnaklarını kığımın yuvarlak kıvrımında gezdiriyor. Sadece birkaç dakika önce kırbaçlanan hassas, zonklayan etimin tam üzerinde.

Yine de, her nasılsa, yakıcı acı, sikiinin kısmen içimde olması kadar iyi hissettirmeye başladı.

Hepsi beni çözüyor. Alt dudağımı ısırıp inlerken vücudumu titretiyor.

Nate fantezilerimi hayata geçirmeye hiç çalışmadı. Arzuladığım şeyin daha sapkın tarafını keşfetmeyi hiç istemedi.

Babasının tam tersi olması aklımı karıştırıyor.

Başından beri yanlış adamla birlikte olduğumu fark etmemi sağlıyor.

Aziz Nick titizlikle yavaşça içime girip çıkıyor. Başıyla başladı, sonra birkaç santim daha içeri itti, uyarılmamla kendini kayganlaştırdı.

Dirseklerim kilitlenirken kalçalarım titriyor, geri kalan her yerim beklentiden yorgun düşmüş gibi hissediyor. İçimde yuvarlanan özlem sıcak ve yoğun.

Onu her şekilde hissetme arzusu.

Amım onu kavrarken inliyor. "Şu daracık amcığın etrafımı nasıl sardığına bak. Çok açgözlüsün, değil mi benim küçük pis fahişem?"

"Evet," diye fısıldıyorum. "Lütfen sik beni. Lütfen beni boşalt."

"Çok kibarsın. Nasıl karşı koyabilirim?"

Saçlarımı yumruğunun etrafına sarıyor ve aletini derinlere kaydırıyor. Zaten beni saran sıcaklık, ben geri ittikçe daha da artıyor.

ve denge için başlara tutunurdum. Yoksa yüzüstü yatağa düşerdim.

Beni güçsüzleştiriyor. Beni zevkten çılgına çeviriyor. İlk vuruştan önce bile.

Sonuna kadar dışarı kayarken amım onun etrafında titreşiyor, sonra kendini tamamen içeri sokuyor. Şişman çevresi beni sadece içine sığdırmak için geriyor. Hemen doluyorum, kelimenin tam anlamıyla Aziz Nick'in sikiyle doluyorum.

Gözlerim tavana bakıyor ve nefes nefese bir inilti çıkarıyorum. Zevk içimde biriken bir basınç gibi kabarıyor.

Hareket etmeye başladığında, her şey biter. Gerçekliğe dair son tutuşumu da kaybediyorum. Aziz Nick saçlarımı yumrukluyor ve kalçalarını geri çekip öne doğru atılarak içimi dolduruyor. Beni sert ve derin bir şekilde sikerken homurdanıyor.

Bileklerime başlanan ipek kurdeleler yüzünden dik durmaya zorlanarak sırtımı kamburlaştırıyorum. Ona ayak uydurmaya çalışırken içimden hava püskürüyor. Odadaki Noel ışıkları bulanıklaştıkça ve hissettiğim yoğun duygular içimde dalgalandıkça bu boşuna bir çaba.

İnlemeye, titremeye ve çırpınmaya bırakıldım.

Aziz Nick saçımı bırakıyor ve klitorisime biraz daha işkence etmek için altıma uzanıyor. Öfkeli daireler çizerek ovalarken sinir demeti parmak uçlarında titreşiyor.

"Benim yaramaz fahişem sikimi almak için doğmuş," diye homurdanıyor, içimde dibe vuruyor.

Çığlık atıyorum ve omurgam içimden geçen zevkten titriyor. O kadar yakınım ki, orgazmımı şimdiden hissedebiliyorum.

Ama Aziz Nick tatmin olana kadar durmayacak. Yeterince cezalandırıldığımı ve fantezinin sonuna geldiğimi hissedene kadar.

Katlanmış kemeri alıyor ve içime pompalarken kıcımın üzerinde kırıyor.

Şimdiye kadarki en yüksek sesli çığlığım beni terk ediyor. Aletinin içime girmesi ve derinin yakıcı acısının birleşimi neredeyse çok fazla.

Kemeri ikinci kez indirdiğinde bu çok fazlaydı. Tam şişmiş, kızarmış, hassas kahverengi etimin üzerine.

Vücudum en sert çekişini kısıtlamalarım karşı veriyor. Amım onun etrafında daha sıkı kenetleniyor. Bir hırıltı çıkarıyor ve içime girip çıkarken yumuşak bir şekilde kendini okşuyor. Hareketleri hızlı ve agresif, ancak başımlılık yapan yumuşak bir ritimle geliyor.

Doğru noktaya vurduğunda inanılmaz iyi hissettiriyor.

Ve neredeyse her zaman öyle yapar. Nick amımı kendi amıymış gibi siker.

Ve öyle de yapıyor - şu anda ben onun her derin darbesini, kemerinin her kırbacını ve her kirli kelimesini isteyen yaramaz küçük fahişesiyim.

Kemeri tamamen bir kenara atmadan önce birkaç kez daha aşağıya inerken kıcımdaki acı patlıyor.

Kalçalarımı kavırıyor ve içimden hışırtılı bir çığlık çıkana ve ipeksi bağlara karşı sarsılana kadar içime giriyor.

Bu zevk sağır edici. Patlayıcı, patlamış bir bomba gibi içimde patlıyor. Saniyeler boyunca kendimden geçtim, sıcak ve titreşen dalgaların denizinde kayboldum.

Aziz Nick'in boşalmasıyla kendime geldim. Sırtımın alt kısmına ve kıcıma boşalması için yeterli sürede içimden çıkıyor ve kahverengi tenimi kremi çizgilerle boyuyor.

İkimiz de hâlâ zevkten vızıldıyoruz. Bağları çözmek için üzerime uzandığında terden sıırıslam oluyor ve sonra beni kendisine doğru çekerek dudaklarıma derin bir öpücük konduruyor. Ancak öpücük sona erdiğinde Noel Baba şapkasının hâlâ kafasında olduğunu fark edecek kadar kendime geliyorum.

Küçük, çılgın bir kahkaha beni terk ediyor. "Kahretsin... bu..." "Evet, sevgilim?" Sırıttıyor.

"Şimdiye kadarkilerin en iyisi," diyorum kollarında erimeden ve beni temizlik ve bakım için yataktan kaldırmadan önce.

BÖLÜM 9

Kendall

"MERRY CHRISTMAS, DARLING," diyor Nicholas ertesi sabah. Beni öpüyor, bedenimi -ve sarındığım çarşafları- ona doğru sürüklüyor. Günlük hayattaki sıcak tarçınlı rulo haline geri dönmüş, ela gözleri parlıyor. "İyi uyudun mu?"

Gülümsemem kendiliğinden yayılıyor. "Mmm... çok iyi. Özellikle de Aziz Nick yaramazlığım için beni tövbe ettirdikten sonra."

"Bunu yapmaya meyilli, değil mi?"

"Uzun yıllara dayanan bir tecrübesi var. İnanılmaz seksi bir şey."

"Sen de bu kadar seksi olunca karşı koymak zor oluyor. Ellerimi senden uzak tutamıyorum."

Aklımda tek bir düşünceyle ona bakıyorum - neden mükemmel adam eski sevgilimin babası olmak zorunda?

Nicholas Whittler benden yirmi yaş büyük olabilir, ama bana kalırsa bu bir *bonus*. Tecrübeli, olgun ve ne istediğini bilen biri. Samimi ve anlayışlı ve oyun oynama yaşını çoktan geçti.

Bu adam bana şimdiye kadar aldığı en özel Noel hediyesiymişim gibi bakıyor. Sanki şansına gerçekten inanamıyormuş gibi.

Seksi ve vücudumu nasıl kullanacağını biliyor. Eğer birlikte yattığımız ilk iki sefer bunu kanıtlamadıysa, dün gece kesinlikle kanıtladı.

Aziz Nick, yatak odasında her zaman arzuladığım özenli, baskın erkek.

Hepsi olumlu. Bir partnerde istediğim her şey.

Ama sonra aklım onun Nate'in babası olduğu gerçeğine gidiyor ve sanki her şey duman olup uçuyor. Onun babasını becerdiğim ve çoğu insanın bunun iğrenç olduğunu söyleyeceği gerçeğini aklımdan çıkarmam mümkün değil.

Çoğu insan beni terk etse bile ona ihanet ettiğimi söyler.

"Kendall?" Nicholas beni hafifçe sallayarak "Kendall" dedi.

Dalıp gittiğimi fark edince gözlerimi kırptırıyorum. Nicholas benimle konuşmaya devam ederken düşüncelerim beni ele geçirmişti.

"Özür dilerim. Aklım başımda değildi."

"Eminim ne olduğunu tahmin edebilirim. Biraz kahvaltı yapsak ve bir şeyler düşünsek nasıl olur?"

"Bir şeyler üzerinde düşünmek...?"

"Bunu konuşun. Nasıl ilerleyebileceğimizi ya da ilerleyemeyeceğimizi tartışalım mı? Ne düşündüğünü duymak istiyorum."

Beni de kendisiyle birlikte yataktan çekti. Yorganın düşmesine izin verdiğimde nutkum tutuluyor ve onu banyoya kadar takip ediyorum. Sol kaşını şakacı bir şekilde kaldırarak duşu başlatıyor ve tenimi ısıtıyor.

Beni hem rahatlatmayı hem de tahrik etmeyi nasıl başardığından emin değilim. Gelecekle ilgili çekincelerim olduğunun farkında ama bunun havayı bozmasına izin vermiyor. Aksine, beni anlıyor ve bu konuda konuşmak istiyor.

Nate asla bu kadar şeffaf ve açık fikirli olmazdı.

Evliliği düşündüğünden şüphelendiğimde bile, bu konuda gerçekten bir tartışma yapamadık. Muğlak kaldı ve genellikle konuyu değiştirdi.

Nicholas'la birlikte duşa girerken bu fırsattan gerçekten vazgeçip vazgeçemeyeceğimi merak ediyorum. Birlikte bulduğumuz şeyi keşfetmeyi kendime borçlu değil miyim? Başından beri birlikte olmam gereken adamı bulmuş gibi hissederken nasıl bırakıp gidebilirim?

Duş birden fazla şekilde buharlı.

Zamanımızı ayırdıktan sonra tertemiz çıkıyoruz. Ellerimizi kendimize zor saklayabildik. Ben havluya uzanırken Nicholas kıcımlı tokatlıyor. Gülüyorum ve sonra ona karşılık verme şansımı bekliyorum.

yatak odasına geçip boxer giymesini tercih ederim.

Nicholas beni kendine doğru çekiyor ve kulağıma intikamını daha sonra alacağını fısıldamadan önce ağzıma derin bir öpücük konduruyor.

Ama önce, kahvaltı.

Dün akşam yemeğinde yaptığımız gibi birlikte çalışıyoruz. Ben yumurta ve kızarmış ekmekle uğraşırken o da cızırdayan pastırmayla ilgileniyor ve kahveyi hazırlıyor.

Telefonu birkaç kısa mesaj ve cevapsız arama bildirimiyle çalıyor.

"Birileri popüler," diyorum. "Bu arada benim telefonum da sessiz. Bir saat önce annemden Mutlu Noeller mesajı aldım, hepsi o kadar."

"Sadece ailem nerede olduğumu merak ediyor."

"Endişelenecek bir şey yok, sadece oğlunun eski nişanlısıyla birliktesin, o da senin için her şeyi ortaya döktü." Tavayı ocaktan alıp çırpılmış yumurtanın yarısını kendi tabağıma, diğer yarısını da onun tabağına boşaltırken kendimi küçümseyen bir kahkaha atıyorum.

Nicholas eğlenmiyor. Pastırmayı kızarttığı ocağın altını kısıyor ve sonra belimden tutup bana doğru uzanıyor.

"Kendin hakkında böyle konuşmayı bırak. Sen 'patlayıp açılmadın'. Oğlum kalbini kırdıktan sonra eğlenmek için bir seçim yaptın. Ve eğer zırva düşündüğüm anlama geliyorsa, bu da doğru değil. Bir daha kendin hakkında böyle konuşmayacaksın... yoksa Aziz Nick gerçekten geri dönecek. Anlaştık mı, sevgilim?"

Başımı sallarken neredeyse gülümsüyorum. "Sanırım yanlış bir şey yapmadığımı kafama yerleştirmek için biraz çalışmam gerekecek. Yani, Nate ve ben ayrıldık. Sen ve ben de yetişkin insanlarız. İkimiz de bekâriz. Bu olabilir değil olmak ve en temiz durum... ama ne nedir? Farklı açılardan baktığınızda her şey karmakarışıktır." "Kesinlikle doğru. Herkes yaptıklarımıza katılmayacaktır ama ben hayatımı hiçbir zaman başkalarının düşüncelerine göre yaşamadım.

Sen de yapmamalısın."

"Tamam, diyelim ki bu tatilin ötesine geçti. Diyelim ki eski nişanlının babası meselesini bir kenara bıraktık. Hâlâ başka engeller var Nick."

Tabaklarımızı ve kahve fincanlarımızı yemek odasındaki masaya taşıyoruz ve hazırladığımız kahvaltının tadını çıkarmak için oturuyoruz.

Nicholas ilk pastırma şeridini ısıyor ve küçük masanın karşısından meraklı bakışlarla beni süzüyor.

"Birkaç isim vermek ister misiniz?"

"Yaş farkımız. Yaşam hedeflerimiz. İkamet ettiğimiz yerler. Kariyerlerimiz. Aramızda müthiş bir kimya var ama sadece seviştik. Birbirimizle çıkmadık ya da birbirimizi gerçekten tanımadık," diyorum ve her birini parmağımla işaretliyorum. "Otuz altı yaşındayım. Biyolojik saatim işlemeye başladı, Nick. Evlenmek istiyorum. Çocuk istiyorum. Sen ellili yaşlarındasın ve bunları çoktan yaşadın. Kendin söyledin. Laura öldükten sonra başka biriyle birlikte olabileceğini hiç düşünmedin."

"Ben de öyle hissediyordum. Ama bu senden önceydi." "Peki şimdi ne hissediyorsun?"

"Düşünmeden edemeyeceğim bir kadınla tanıştığımı hissediyorum. Tanımak istediğim ve birlikte bir gelecek kurmak istediğim bir kadınla tanıştım. Laura'yı kelimelerin anlatamayacağı kadar çok sevdim - ve hiçbir şey bunu değiştiremeyecek - ama her aşk farklı bir aşıktır. Her ilişki kendi ölçeğinde değerlendirilmelidir. Onları karşılaştıramazsınız çünkü siz ve Laura tamamen farklı iki kadınsınız. Ve bunu takdir ediyorum. Eminim sen de ben ve Nate için aynı şeyi söyleyebilirsin."

Söylediklerini düşünüyorum. "İlişkımız mükemmel değildi ama iyi zamanlarımız da oldu. Neredeyse üç yıldır birlikteydik. Onu gerçekten sevdim."

"Hayat böyle olmaya meyillidir, sevgilim. Birden fazla aşka izin var."

"Ama ben evlilik ve çocuk istiyorum Nick. Eğer bir ilişkiyi sürdürürsek, buna gerçekten açık olur musun?"

"Seninle gözümü kırpmadan evlenirdim," diyor açıkça. "Seni karım ve sahip olacağımız çocukların annesi yapmaktan gurur duyarım. Ellili yaşlarımdayım... ama ölmedim. Daha yaşayacak çok yılım var. Ve onları seninle geçirme fikri hoşuma gidiyor."

"Ben Kuzey Carolina'da yaşıyorum."

Omuz silkiyor. "Sırayla birbirimizi ziyaret edebiliriz. Ya da birimiz taşınabilir. Ben işimi Gürcistan'a taşıyabilirim."

"İş için çok seyahat ediyorum Nick. Bu da Nate ile olan ilişkiyi zorluyor."

"Sevgilim, eğer karım ve çocuğumun annesiysen, seni evde benimle istiyorum," diyor, elimi tutarken bakışları parıldıyor.

"Ben geleneksel bir erkeğim. Kadınımı her gece yatağında istiyorum ve birlikte yaşadığımız hayatın tadını çıkarmasını istiyorum. Eğer istediğiniz seyahatse, bunu birlikte yapabiliriz... eğlence için. Benimle birlikteyken bunu yapmak için uçakta yemek servisi yapmana gerek yok."

İçimden gelen küçük bir kahkahaya engel olamıyorum. "Nate de aynı şeyi hissetti. Sanırım aranızdaki tek benzerlik bu."

"Başka çekinceniz var mı?"

Aklıma hiçbir şey gelmiyor. Protesto edecek tek bir şey bile düşünemiyorum.

"Başlangıçta ağırdan alabiliriz," diyor elimin arkasını okşayarak. "Zaten yatak odasında birbirimizi oldukça iyi tanıyoruz. Ama frene basabilir ve daha yavaş ilerleyebiliriz. Çıkalım ve birbirimizi tanıyalım."

"Peki ya ailen? Telefonun yine ping atıyor. Bunu yaramaz sırrımız olarak saklayacağımızı söylediğimizi biliyorum ama o zaman tahrik olmuştum ve doğru düşünemiyordum."

Attığı kahkaha derin ve kalın ve her yerimi ısıtıyor. Gerçekten de Noel Baba'nın seksi oduncu versiyonu gibi ve benimle ilgilenmesi hâlâ aklımı başımdan alıyor.

"Onları oturtuyoruz ve gerçeği söylüyoruz. Bunu yaparken kendinizi rahat hissettiğiniz anda," diyor. "Başlangıçta kalacağınız günler için kalmaya açık mısınız? Nate çilesinden önce?"

Cevap vermek arasında kaldım. Nicholas sabırla bunu yapmamı bekliyor, elimi tutuyor ve düşünmem için bana zaman veriyor.

Cevap vermeme saniyeler kaldı. Kapıya sert bir vuruş, ben cevap vermeden önce araya giriyor.

"Noel sabahı kapıda kim olabilir ki?" Nicholas soruyor. Sandalyesinden kalkmak için elimi bırakıyor.

Kapının eşiğindeki kişi onun sorusunu bizim için yanıtlıyor.

"Aç kapıyı!" diye bağılıyor Nate kapının diğer tarafından. Kapı kolunu sallıyor ve yumruğunu kapıya daha sert vuruyor. "İkinizin içerde olduğunu biliyorum!"

BÖLÜM 10

Kendall

Nate'in öfkeli sesiyle içimi bir korku kaplıyor. Olanları sindiremeden sandalyemde oturmaya devam ediyorum. Nate, Nicholas'ın Airbnb'sinin önünde nasıl ortaya çıkmıştı ve birlikte olduğumuzu nereden biliyordu?

Nicholas kamyonetini garaja taşıdı. Ailesine bira şirketinin son dakika iş planlarıyla meşgul olduğunu, geceyi The Tavern'deki ofiste geçireceğini ve Noel sabahı evde olacağını söyledi.

Nate onun yalan söylediğini biliyor muydu yoksa nerede olduğuna dair onu uyaracak başka bir şey mi yapmıştı?

"Bu gerçek olamaz," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, elim titreyerek yüzüme geliyor.

Nicholas kapı ile benim yemek masasında oturduğum yer arasında göz gezdiriyor. Yüz ifadesi sertleşiyor, çenesi çelik gibi oluyor.

"Zamanı geldi, sevgilim. Bundan kaçış yok. İçeride olduğumuzu biliyor."

"AÇIN KAPIYI!" Nate ön kapıdan kükrüyor. Yumruklarını kapıya vuruyor ve talebini vurgulamak için birkaç hızlı tekme ekliyor.

"Nick..." İç çekerek inliyorum. "Ona ne diyeceğimi bilemiyorum..."

"Ben hallederim."

Bu durum artık kontrol altına alınamaz.

Her şey kontrolden çıkıyor. En kötü kabusum canlanıyor.

Masada oturup gözlerimi kapatıyorum ve keşke Morrow'a hiç gelmeseydim diyorum. Gerçekten bir Hallmark filmi gibi olacağına inanmış mıydım?

Nicholas kapı kolunu kavrar ve sonra kapıyı açarak oğluyla yüz yüze gelir.

Saf nefret Nate'in yüz hatlarını bozar. Babasına düşmanımıymış gibi bakıyor ve sonra tükürüyor, "Nerede o? KENDALL!"

Nicholas'ın yanından geçerken omzunu kontrol ediyor. Dengesiz bacaklarımla masadan kalkıyorum, o kadar gerginim ki yemeye başladığım yumurta ve pastırmayı kusacakmışım gibi hissediyorum.

"Nate, burada ne yapıyorsun?"

"Bana bu saçmalıkları anlatma. Bunu nasıl yaparsın, Kendall?"

Gözlerim uzaklardan Nicholas'ın kollarıyla buluşuyor. "Neden bahsettiğinden emin değilim."

"Kesin şunu!" diye gürleyince irkildim. "İkinizin neyin peşinde olduğunu biliyorum! Kendi gözlerimle gördüm. Bu yeni mi yoksa başından beri babamı mı beceriyordunuz?"

Bunu yüksek sesle duymak duruma yeni bir utanç katmanı ekliyor. Ağzım açıklamak için açılıyor, sonra kapanıyor. Gerçek bir savunmam olmadığını fark ettiğimde üzerime ılık bir kızarıklık çöküyor.

Hiçbiri benden önce verilen zararı geri alamaz.

Eski sevgilimin babasıyla yatmakla kalmadım, tatillerini de mahvettim.

Muhtemelen *ailelerini* mahvettim.

"Nate, bu planladığım bir şey değildi," diyorum sonunda, ses tonum sakın.

"Bunu planlamadın mı? Bunun daha iyi olması mı gerekiyordu? Devam etmen birkaç saatini mi aldı? Hem de *babama*?" diye tiksintiyle alay ediyor. Nicholas'a dönerek, ona benden daha büyük bir küçümsemeye bakıyor. "Peki ya sen baba? Sızlanan nişanımı soğukta gördün ve kahramanlık yapacağını mı sandın? Yas tutmak saçmalık mıydı? Kızımı becermek için gerçekten bir şans mı bekliyordun?"

Nicholas, "Sesinizi alçaltın ve annenizin vefatına biraz saygı gösterin" diye uyarıyor.

Nate soğuk bir kahkaha attı. "*Bana* biraz saygı duymamı mı söylüyorsunuz? Peki ya sen?!"

"Annen dokuz yıl önce vefat etti. Hayatıma devam etmenin benim için ne kadar zor olduğunu biliyorsun."

"NE OLMUŞ? Bunun sana nişanımı çivileme hakkı verdiğini mi sanıyorsun!"

"Beni terk ettin!" Yemek masasından birkaç adım uzaklaşarak ağızından kaçırdım. "Nasıl masummuş gibi davranıyorsun? Ben senin *eski nişanlınım*, unuttun mu?"

"Çözmemiz gereken şeyler var."

"Neyi çözmeye? Aletin sekreterinin içine nasıl girdiğini mi?"

İki elini de pantolonunun ceplerine sokuyor ve soğuk bir kahkaha daha atıyor. "Cidden iki durumu karşılaştırıyor olamazsın. Rosa ve benim aramdaki tutku gerçektir. Gerçektir. Babamla aranda her ne halt varsa, acılıktan başka bir şey değil. Seninle evlenmek istemediğimi söylediğim için intikam alıyorsun."

"Seni istemiyorum, Nate!" Bağırıyorum. "Beni terk etmen yapabileceğin en iyi şeydi - benim için yanlış adam olduğunu görmeme yardımcı oldu!"

"Seni geri almam için neredeyse yalvarırken bunu söylemiyordun." O da benim yaptığım gibi aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve bana doğru ilerliyor. "Kabul et Kendall. Beni bir evliliğin içine hapsetmek, bebekler doğurmak ve hayatımı mahvetmek istedin. Sana programda olmadığımı söylediğimde gidip ne yaptın? Birkaç saat sonra babamla yattın, tıpkı bir sürtük gibi."

Nate'in sözleri amaçlanan etkiyi yarattı. Beni bir saniyeliğine hazırlıksız yakaladılar. Yüzüne memnun bir gülümseme geliyor, beni başarılı bir şekilde yerime koyduğu gerçeğinden memnun.

Ama uzun sürmez.

Nicholas oğluna doğru hücum eder ve onu gömleğinin önünden kavrar. Ön kolunu soluk borusuna bastırarak onu duvara çarpıyor.

"Sakin ona ismiyle hitap etmeye kalkma," diye gürliyor alçak ve tehlikeli bir ses tonuyla. "Onu aşağılamana izin vermeyeceğim."

"Dün gece yaptığın gibi mi demek istiyorsun? Gördüm baba. Yüzük kameralarında."

"Aman Tanrım," diye mırıldanıyorum nefesimin altında. Ellerimle yüzümü kapatıyorum ve ikisinden de uzaklaşıyorum.

Evde halka kameralar olabileceği ya da Nate'in bir şekilde bunlara erişebileceği aklıma gelmemişti.

"Hesabına girdim," diye övünüyor Nate. "Çünkü Taverna'da geç saatlere kadar çalıştığın ve gece ofisinde uyuduğunla ilgili saçma hikayene inanmadım. Önzezi diyebilirsin ama bir şey bana senin

onunla birlikteydi. Sanırım bir fahişeyi ev kadını yapamayacağınızı hep biliyordum."

Nicholas yumruğunu geri çeker ve Nate'in yüzüne yumruk atar.

İkisi kollarını birbirlerine dolayarak güreş maçındaymış gibi boğuşurlar.

"Kesin şunu!" Kenardan bağıyorum. "Kavga etmeyin!" Ama yalvarışlarım kulak ardı ediliyor.

Nicholas ve oğlu yere düşene kadar ileri geri boğuşurlar. İkisi de diğerini boğmaya çalışırken pes etmek istemiyor.

Kollarını ayırmak için acele ediyorum ama tutuşları çok ısrarcı ve güçlü.

Yaptığım şeyin korkunç gerçekliği yüzüme bakıyor - bu baba ve oğul benim için kavga ediyor. Aralarındaki ilişki çok bozuk ve bu benim hatam.

Bunların hepsine ben sebep oldum.

Nicholas'la sadece bir kez değil, birkaç kez yatarak korkunç bir hata yaptım. Kalbim göğsümün içinde ikiye bölündü, sancı dayanılmazdı. Bu durumun bir şekilde iyi sonuçlanacağını düşünecek kadar nasıl aptal olabildim?

"LÜTFEN DURUN!" Homurtularının üzerine bağıyorum. "İkinizi de istemiyorum!"

Nicholas ve Nate yavaşça boğuşmayı bırakıyor, bana bakarken hareketsiz kalıyorlar.

Nefes nefese titreyerek kendimi zar zor tekrarlayabiliyorum. "Tatilinizi zaten mahvetmiş olduğumdan daha fazla mahvetmek istemiyorum. Kesinlikle aileni de yok etmek istemiyorum. Bu yüzden ikinizi de istemiyorum. Mutlu musun?"

"Kendall-" Nicholas başlıyor.

"Böyle olmak zorunda, Nick. Lütfen... lütfen sadece ailene odaklan. Beni unut. Ben... Ben iyi olacağım. Yarın sabah saçlarından kurtulmuş olacağım. Uçuş olsun ya da olmasın. Gerekirse kiralık bir araba tutarım ve eve tek başıma giderim. Aileni mahvetmemek için her şeyi yaparım."

Topuğumun üzerinde dönüp yatak odasına doğru koştuğumda iki adam da yerden kalkıyor. Kapı kapanır kapanmaz kilidi çeviriyorum ve diğer taraftan gelen itirazları duymazdan geliyorum. Ne derlerse desinler -ya da Nicholas kapıyı açmam için bana nasıl yalvarırsa yalvarsın- pes etmiyorum.

En iyisi bu.

BÖLÜM 11

Nicholas

KENDALL ASLA KAPIYA CEVAP VERMEZ.

Nate ve ben birbirimizin gözleriyle zar zor buluşabiliyoruz.

Bu sabah olanlardan sonra, ikimiz de nasıl devam edeceğimizi bilmiyoruz. Kendall kendini yatak odasına kilitledikten sadece birkaç dakika sonra Nate hışımila dışarı çıktı. Arabası park ettiği yerden çıkıp caddede hızla ilerlerken lastikleri gıcırıyor.

İçimden ağır bir oh çekiyorum. Elimi sakalımın üzerinde gezdiriyorum ve bunun boş bir çaba olduğu sonucuna varıyorum.

En azından şu anda.

Kendall bizimle hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça belirtti. Kavgamız onu korkuttu; yaptığımız kaçamak onu utandırdı.

Bu hislerimi değiştirmiyor.

Ne istediğimi biliyorum ve bu da o.

Ama aynı zamanda ona derin bir saygı duyuyorum, bu yüzden biraz boşluk istiyorsa, bunu vermeye çok istekliyim.

Eminim Nate ailenin geri kalanına haber vermek için acele etmiştir. Ben eve gitmek için o kadar acele etmiyorum.

Airbnb'den ayrıldıktan sonraki durağım, son dokuz yılda birçok kez yaptığım bir durak. Range Rover'ım Morrow Mezarlığı'nın önüne yanaşıyor ve motoru kapatıyorum. Mezarlığın düzeni o kadar tanıdık ki Laura'nın mezar taşını gözlerim kapalı bulabiliyorum.

Onun önünde karda diz çökerek taze çiçekler bıraktım ve derin bir iç çektim. Vefatı her zaman bir şekilde acıtacak. Onu her zaman seveceğim ve özleyeceğim.

Hiç kimse onun yerini alamayacak ya da birlikte yarattığımız sevgi dolu hayatı silemeyecek.

Söylemeye gerek olmayan her şey.

Ama bu, bulunduğum yerden devam edemeyeceğim anlamına gelmiyor.

Onu kaybetmenin verdiği keder ve kalp kırıklığından.

Yıllarımı aldı. Hayatımın en zor zamanlarıydı. Sonunda ilerlemeye hazır olduğumu hissettiğim bir yerdeyim. Sonunda bunu potansiyel olarak yapabileceğime inandığım bir kadınla tanıştım.

"Laura, tatlım, eminim bize tepeden bakıp başını sallıyorsundur. Bu şekilde devam etmek niyetinde değildim, Nate'in eski sevgilisiyle değil. Kalbimde ne olduğunu biliyorsun. Ailemizi hayatın kendisinden daha çok sevdiğimi biliyorsun. Ama sen öldüğünden beri bana ilk kez bir şeyler hissettirebilecek biriyle tanıştığım da ne yapmam gerekiyor? Bana yaşamaya devam etmemi istediğini söylemiştin. Şey... Sanırım sonunda buna hazırım."

Sessizlik bana cevap veriyor. Bana sürtünen ve beyaz saçlarımı karıştıran rüzgar esintilerinden başka bir şey yok.

Yine de içten içe Laura'nın beni duyduğunu biliyorum. Laura bana cevap veriyor.

Zaten bildiğim bir şey için bana güven veriyor.

Niyetim saftı. Duygularım da öyle.

Ben sevgi dolu bir baba ve aile babasıyım. Hayatındaki kadını her şeyiyle seven bir adamım. Her zaman öyleydim, her zaman öyle olacağım.

Nerede durduğumdan ve nasıl ilerleyeceğimden her zamankinden daha emin bir şekilde, Laura'yı hissedebiliyormuşum gibi mezar taşına dokunuyorum. Bu benim bir sonraki ziyaretime kadar veda etme şeklim.

Sabaha daha birkaç saat var. Noel hala kurtarılabilir.

Kapıdan içeri girdiğimde ailenin geri kalanı sert bakışlar ve dokunaklı bir sessizlikle karşılaştım. Nate'in zaten burada olduğuna ve onlara her şeyi anlattığına dair bariz ipuçları.

Kapıyı kapattım ve güçlendirici bir nefes verdim. "Herkes benimle çalışma odasında buluşsun. Aile toplantısı zamanı!"

Ailenin geri kalanı sanki benim gelişimi bekliyorlarmış gibi saniyeler içinde ortaya çıktı. Eğer Nate gelip onlara skandalla ilgili tüm detayları anlattıysa.

Amy ve Jennifer kanepeye uzanır. Roy Amca şöminenin çıtırdayan alevlerinin yanında ayakta duruyor. Kuzen Frank ve birkaç kişi daha odaya yayılmış durumda. Konuşmamı bekleyen meraklı yüzlere tek tek bakıyorum.

Hikayenin benim tarafım için. "Nate nerede?" diye sordum.

"Dışarı çıktı," diye cevaplıyor Jennifer. "Şu anda senin yanında olamayacağını söyledi."

"Yeterince makul," diyorum ve sonra bir kez daha iç çekiyorum. "Eminim bu odadaki herkese neler olup bittiğini anlatmıştır."

"Dün gece gerçekten nerede olduğunu mu soruyorsun?" diye homurdandı Roy Amca. "Bu doğru. Kendall'la birlikte Airbnb'deydim." Sessizliğe izin verdim.

İtirafı takip edin, kelimeleri küçümsemeye veya suçluluğumu gizlemeye çalışmayın. "Bildiğiniz gibi, geçen gece Nate onu terk ettikten sonra burayı ona ben teklif ettim. Gidecek başka yeri yoktu. Ertesi gece Taverna'ya uğradı ve bir şeyler içtik."

"Aman Tanrım," diye fısıldar Amy. "Demek doğruymuş..."

"Bir şey diğerine yol açtı ve işler fiziksel hale geldi. Sonrasında ne yapmak istediğimizi bilmesek de ikimiz de eğleniyorduk. Bu tek seferlik bir şey miydi yoksa aramızdaki bağı keşfetmek mi istiyorduk."

"Bağlantı mı... yoksa sarhoş takılması mı?" diye araya giriyor Kuzen Frank. "Etki altında olabilirdik, ama alkol sadece

Ayık kafayla asla yapamayacağımız şeyleri yapma cesareti bulduk. İkimiz de kimyamızın uyuştüğünü hissettik. Karşılıklı bir çekim vardı."

"Baba," diyor Jennifer inanamayarak, "o Nate'in eski kız arkadaşı." "Nişanlısı," diye ekliyor Amy.

Sakallı çenemi kaşıyorum. "Onun kim olduğunun farkındayım kızlar. Ama bu aramızdaki çekimi ya da hisleri değiştirmiyor. Nate'in onunla olan ilişkisine her zaman saygı duydum. Ben her zaman onun babası rolünü oynadım. Ama Nate onun kalbini kırmaya kendi karar verdi ve

nişanı bozdu. Benimle bir gece geçirmeye kendi karar verdi."

Amy kaşlarını çatır. "Bu doğru... Onu terk etti. Onu buraya kadar getirttikten *sonra*."

"Durum hiç de mükemmel değil," diyorum açıkça. "Bu gerçeğin gayet farkındayım. Kendall da öyle. İkimiz de durumun ideal olmayan bazı yönlerinden zevk almıyoruz. Ama burada bir şeyler olduğunu da inkâr edemeyiz. İki rızası olan yetişkinin keşfedebilmesi gereken bir şey."

Jennifer, "Baba, seni mutlu edecekse ben varım," diyor.

"Peki ya Nate?" Frank gözlerini devirerek soruyor. "O da mı doğranmış ciğer?"

"Kimse öyle bir şey demedi! Babamın uzun süredir yalnız olduğunu ve Nate'in Kendall'ı terk ettiğini söylüyorum. Onun hayatına devam etmesine nasıl kızabilir?"

"Babasıyla mı? Buna hakkı var."

"Herkes lütfen," diye araya giriyorum sakince. "Herkesin onaylamayacağını anlıyorum. Sizden tek istediğim, bunun bir aile olarak aramıza girmesine izin vermemeniz. Bugün Noel sabahı ve bu tatil birliktelikle ilgili. Yine de bir araya gelmemizi ve sahip olduğumuz zamanın tadını çıkarmamızı istiyorum."

"Ya Nate?" diye sorar Frank.

"Nate... Nate tamamen özerk bir kadının kalbini kırdıktan sonra ne yapacağını kontrol edemeyeceğini anlamalı," diyorum. "Bu onun haddine değil. Kendall kendi başına karar verebilen harika, zeki bir kadın."

"Ondan hoşlanıyorum," diyor Amy yavaş bir gülümsemeyle. "Bana hep iyi davranmıştır. Geçen Şükran Günü'nde de aynı şeyi söyledim."

"En azından hâlâ aileden biri olacak," diye katılıyor Jennifer.

Roy Amca başını sallayarak omuz silkiyor. "Herkes istediğini yaptığı sürece benim için sorun yok. Nate sekreteriyle çok övünüyor. Görünüşe göre pastasını da yemek istiyor."

"Nate hazır olduğunda onunla konuşacağım. Ama Noel'e her zamanki gibi devam etmek istiyorum. Hatta -eğer bu fikre katılırsanız- Kendall'ı akşam yemeğine davet etmek istiyorum."

Jennifer ışıltıyor. "Zaten yalnız geçirmemesi gerekiyordu. Nate onu terk etmeden önce birlikte zencefilli kurabiye pişirecektik. Onu davet et!"

Odanın geri kalanının çoğu Jennifer'ın duygularını yineliyor.

Birkaç saniye içinde herkes aynı fikirdeydi, sadece Frank katılmakta tereddüt ediyordu. Rahatlama ikinci bir deri gibi üzerimden kayıyor ve hayatın kendisinden daha çok sevdiğim aileme sırtıtıyorum. Tatili olması gerektiği gibi kutlayabileceğiz.

"Teşekkür ederim," diyorum odadakilere. "Kendiniz olduğunuz için teşekkür ederim. Noel kutlamalarına devam edin. Bu hediyelerin açılmasını ve Noel müziğinin son ses çalmasını bekliyorum. Bu arada, yapmam gereken bir ziyaret daha var."

"Kendall?" Amy soruyor, parıldayan ela gözleri benimkilerle aynı.

Kapıya doğru ilerliyorum. "Umarım eve döndüğümde yalnız olmam."

BÖLÜM 12

Kendall

Yorganın altından bile çıkamadan **bir saat** geçti. Tüm zamanımı Nicholas'la aramda asla olmayacak olan şeyin yasını tutarak geçirdim.

Gerçek şu ki ilişkimiz yürümeyecek. Nicholas, Nate'in babası ve eğer birlikte olursak bu ailelerini mahveder.

Bu yolculuğun birden fazla açıdan hata olduğunu kabul etme vakti geldi. Sadece Nate'in nişanı atması değil, Nicholas'la aramızdaki kaçamak da bir hataydı.

"Devam et," diye mırıldandım. "Kiralık arabayı ayırtın ve şehirden defolup gidin."

Örtüleri bir kenara atıp komodinin üzerinden telefonumu alıyorum ve Google'da yerel kiralık araba şirketlerini aramaya başlıyorum.

Günün geri kalanında Airbnb'de kalacağım. Yarın gün ısrır ışımaz yola çıkacağım. Oradan sonra bu çileyi geride bırakmayı öğrenmekten başka çarem kalmayacak.

"Noel'den sonraki gün kapalıyız da ne demek?"

Nefesimin altında küfrediyorum ve arama sonuçlarında bir sonraki kiralık araç şirketine ilerliyorum.

Noel'den sonraki gün bile hiçbir yerin açık olmaması benim şansım olabilir. Kaçmak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, evren beni bu küçük kasabada tutmaya kararlı görünüyor.

Avucumun içindeyken telefonum çalıyor. Ekranımda bir mesaj beliriyor.

Yatak odanızın penceresinden dışarı bakın.

Nicholas'tan. Gözlerimi kapatıyorum ve inliyorum. İkinci bir mesaj geliyor.

Ben ciddiym, sevgilim. Yap hadi.

Telefonumu bıraktım ve istenileni yapmak için yatağa doğru süründüm. Perdeyi kavradım ve pencereden dışarı bakmamı sağlayacak kadar geriye sıyırdım.

Nicholas, başında Noel Baba şapkası ve kırmızı-beyaz karanfillerden oluşan bir buket ile karların arasında durmaktadır.

Yüzümü aydınlatan gülümseme beni şaşırtıyor. Küçük bir kahkaha atarken yayılmasına engel olamıyorum. Kalbimdeki sancı kayboluyor ve yerini onun bana verdiği sıcaklığa bırakıyor.

Aynı anda ne yapacağımıza karar veriyoruz. Nicholas ön kapıya doğru adım atarken, yataktan fırlayıp onu karşılamak için evin içinde koşturuyorum. O kapıyı çalmak için yumruğunu kaldırırken kapıyı açıyorum.

"Nick, sana yapamayacağımızı söyledim-"

"Sevgilim, ne dediğini biliyorum. Ama ikimizin de ne hissettiğini biliyorum. Aramızda bir şeyler var. Bunu inkâr mı edeceksin?" diye sorar.

Başımı salladım. "Aileni yok etmeyeceğim. Bunu yapmayı reddediyorum."

"Komik olan şu ki, bunu konuşmuştuk. Görünüşe göre, kollarını açarak karşılanıyorsun."

"Onlara söyledin mi?"

"Nate yaptı. Ama ben herkesle konuştum. Onlara neler olduğunu ve nasıl hissettiğimizi anlattım. Bizi mutlu ettiği sürece, bu konuda bir sorunları yok," diye açıklıyor elimdeki çiçek buketini iterek. "Nate'i hiçbir yerde bulamadık. Muhtemelen biraz zamana ihtiyacı olacak."

"Çok dağınık. Aile etkinlikleri nasıl olacak? Nate ve ailenin geri kalanı için işleri zorlaştırmaktan ben sorumlu olmayacağım."

"Öyleyse olma, sevgilim. Anlamıyor musun?" Her iki omzumu da avuçluyor ve evin eşğini geçerken beni geriye doğru itiyor. "Sen yanlış bir şey yapmadın. Sen istediğini yapmaya hakkı olan bekâr bir kadınsın. Onun hoşuna gitmeyen bir seçim yaptın. Ama gitmene izin vermek de onun seçimiydi."

"Biliyorum..." İç çekiyorum, gözlerimi kapatıyorum.

"Bu senin kafanda. Kendini şeytanlaştırıyorsun."

Nicholas'ın söyledikleri doğru. Durumu içselleştiriyorum. Sanki hâlâ Nate'e sadık olmam gerekiyormuş gibi davranıyorum. Bana savurduğu hakaretler yardımcı olmadı. Zaten hissettiklerimi doğruladılar. Derin bir suçluluk ve utanç.

Nicholas'ın bana getirdiği çiçeklere bakıyorum. "Biliyor musun, Nate bana daha önce hiç çiçek getirmemişti."

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ona bundan daha iyisini öğrettim."

"Yapabiliriz..." Kendimi toparlamak için duraksıyorum. "İşleri ağırdan alabilir miyiz?"

Nicholas sırtıyor ve elimi tutmak için uzanıyor. "Sana ne demiştim? Tabii ki yapabiliriz."

"Ya Nate?"

"İsteddiği zaman aileye geri dönebilir. Ama bu onun vereceği bir karar. Tıpkı tatilin geri kalanında bize katılmanın senin kararın olduğu gibi."

"Ben mi? Sen ve ailenle mi?"

"Amy ve Jennifer onlara bahsettiğin kurabiyeleri pişirmek için sabırsızlanıyorlar."

Gülüyorum. "Tüm bu yolculuk gerçeküstü. Gerçek hayat gibi bile hissettirmiyor."

"Buna bir Noel mucizesi diyebilirsin," diye göz kırıyor. "Beklediğin gibi olmadı ama bazen en güzel tatiller bunlardır."

"Kesinlikle en unutulmaz olanı."

Akşamın ilerleyen saatlerinde Whittler ailesinin geri kalanıyla birlikte masanın etrafında oturuyorum. Noel yemeği servis edildi ve herkes özel ziyafete daldı. Nicholas ailenin beni burada istediği konusunda haklıydı. Rahat etmem ve uyum sağlamam için ellerinden geleni yapmaktan başka bir şey yapmadılar.

Sanki ayrılık ve buluşma hiç olmamış gibi.

Nate'in yokluğu dışında. Onun olması gereken sandalye boş. Servis altlığına dokunulmamış.

Saatlerdir ortalıkta görünmüyor. Kuzen Frank onunla birkaç saat önce konuştuğunu ve tatili Rosa ile geçireceğinden bahsettiğini söylüyor.

Boş sandalyeye bakmaktan kendimi alamıyorum ve belli belirsiz Nate'in aklının başına gelip gelmeyeceğini merak ediyorum. Ailenin geri kalanı hayatına devam ederken bile bunu reddedecek kadar gururlu olabilir.

Nicholas masada, açık havada elimi tutuyor. Sıcak dokunuşu aklımı Nate'den uzaklaştırıyor. Elimi sıkarken bakışlarım onunla buluşuyor.

"O kararını verdi, sevgilim."

"Biliyorum," diyorum.

Birbirine kenetlenmiş ellerimizi dudaklarına götürüyor ve benimkinin arkasına bir öpücük konduruyor.

Amy bunu fark ediyor ve boğazından yumuşak bir "awww" sesi çıkıyor. "Baba, ne kadar romantiksin!"

İkimiz de dahil olmak üzere masanın etrafındakiler gülüyor.

"Su ç l u y u m," diye itiraf ediyor. "Onu nasıl kazandım sanıyorsun? ilk etapta?"

Gevezelik ve çatal bıçak sesleri ortalığı kaplıyor. Sadece Nicholas duyabilsin diye yaklaşıyorum.

"Çok romantik," diyorum. "Bir de Aziz Nick var..."

Elimi bir kez daha sıkarak sırtıyor. "Bundan daha iyisini biliyorsun, sevgilim. Aziz Nick süt ve kurabiye için daha sonra gelecek."

Nicholas'ın şaka yapmadığının farkındayım. Olmasını istemezdim.

Gecenin geri kalanında ailece oturur ve karnımız doyana kadar yemek yeriz. Ana yemekleri yedikten sonra yavaş yavaş eggnog, baharatlı elma şarabı, sıcak şarap ve bir dizi tatlıya geçiyoruz.

Saatlerce Noel'i kutladığımız için minnettar olduğum bir gece. Hayatımın en kötüsü olarak başlayan bu tatil

en iyilerden biri haline geldi. Kısacası, yanımda oturan harika adamdan başka hiçbir sebep yok.

Aziz Nick gerçekten de Noel mucizelerini gerçeğe dönüştürüyor.

BÖLÜM 13

Nicholas

BİR YIL SONRA.

"MERRY CHRISTMAS, Nick! Sana ve ailene iyi Noeller," diyor gecenin son müşterilerinden biri olan Bay Baker.

Ona el sallayıp barın geri kalanına göz gezdiriyorum. Ben ve parıldayan Noel ışıkları, başka kimse yok.

Buraya uğrayan tüm müdavimlerim aileleriyle birlikte olmak için resmen ayrıldılar.

Şaşılacak bir şey yok, birkaç saat sonra Noel olacak. Tüm Morrow kasabası mutlu bir şekilde bayramı kutluyor olacak.

Whittler ailesi de farklı değil. Amy bu yıl kutlamalara liderlik etmeye karar verdi ve Noel sabahı hediye alışverişimiz ve akşam ziyafetimiz gibi aile etkinliklerine öncülük etti. Kızlarımla hiç bu kadar gurur duymamıştım; Laura'ya her geçen gün daha fazla benziyorlar.

Çocuklarım beni her zaman gururlandırdı. Laura hepimizi izlerken onu hala gururlandırıyor olmalılar.

Sonraki on beş dakika boyunca barı temizledim ve her şeyin kilitli olduğundan emin oldum. Dışarıda yağmur yağmaya başladı, taneler yolların tozunu alıyor. Ceketimi silkiyor ve ışıkları kapatıyorum. Eve dönerken yoldaki tek arabalardan biriyim.

Ya da daha çok benim özel sığınağım haline gelen yer gibi.

Ailenin geri kalanı ana evde kutlama yaparken, ben de şehrin diğer tarafındaki küçük eve gidiyorum. Bir zamanlar Airbnb olarak kullandığım eve.

Bugünlerde Noel Baba'nın atölyesi olmaya her şeyden daha yakın.

Arabamı park ettim ve Range Rover'ımın arkasından çantamı almak için dışarı çıktım. Her zamanki fanila ve kot pantolonumu değiştirdim ve farklı bir kostüm giydim.

Bu noktadan sonra, ben artık Nicholas Whittler değilim. Ben Aziz Nick'im.

Ön kapının kilidini açıp içeri girdiğimde şöminedeki alevler cıvırtıyor. Ev son derece sessiz. Havada bir sakinlik hissi var.

Sırtıyorum ve omzuma astığım büyük çantamla merdivenlere yöneliyorum.

Ebeveyn yatak odasının kapısı aralık. Gözümü yarığa dayayıp odanın içine bir göz atıyorum.

Aradığım muhteşem kadın daracık geceliğiyle yatmaya hazırlanıyor. Saten kumaş üst kalçalarında duruyor, dolgun poposunu zar zor örtüyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve kapıyı iterek sonuna kadar açıyorum.

Kendall gözlerini açarak yukarı bakıyor. Güzel yüzünde beliren şok ifadesi beni neredeyse kıkırdatıyor.

"Ho, ho, ho," diye homurdanıyorum, dudağımın kenarı kıvrılıyor. "Bil bakalım kim yaramazlık ve iyilik listesiyle geri döndü?"

Dudağını ısırarak kendi gülümsemesini zar zor zapt edebiliyor. "İyi davrandım, Aziz Nick. Söz veriyorum."

"Bundan pek emin değilim, sevgilim." Onu belinden tutup kendime yaklaştırdım. "Çok ama çok yaramaz bir kadın olduğunu duydum. Yatağa otur ve gözlerini kapat."

Kendall böyle anlarda hep huysuz olur. Onunla ilgili sevdiğim pek çok şeyden biri. Gözlerini dikmeden, suratını asmadan ya da düpedüz itiraz etmeden asla talimat alamaz. Bu gibi anları daha da eğlenceli kılıyor.

Bu fantezileri daha eğlenceli ve yoğun bir şekilde canlandırıyoruz.

Dudaklarını karamsar bir şekilde büzdükten sonra yatağın kenarına çöküyor ve gözlerini kapatıyor. Bir Noel mucizesi denebilecek bir şekilde hayatıma giren bu güzel kadının her ayrıntısına hayranlıkla bakarak elimdeki şekerleme torbasını yere bırakıyorum.

Şimdiden bir yıl olduğunu düşünmek inanılmaz.

Hayatımın en güzel, en özel yıllarından biriydi.

Birbirimizi tanımak ve aşık olmak için zaman ayırdık.

Birlikte geçirdiğimiz o meşum ilk geceden daha da derin bir tutkuya kapıldık.

Her zaman kolay olmadı. Nate hala yola gelmedi. Kendall ile olan ilişkiyi onayladıkları için ailesine kızgın. Aşık olduğumuz ve yakın zamanda yavaşlama belirtisi göstermediğimiz için acı çekiyor. Sekreteri Rosa ile olan ilişkisi de aynı şekilde yürümedi. Birkaç hafta sonra araları bozuldu ve Kendall'a tekrar ulaşmaya çalıştı.

Benim küçük yaramaz kadını onun oyunlarına kanmadı. Ona *babası tarafından kaçırıldığını* söyledi.

Oğlumu her zaman seveceğim ve hazır olduğunda her zaman aileye geri dönebilir, ancak ne kaybettiğinin farkına varmasının beni bir nebze de olsa tatmin etmediğini söylersem büyük bir yalancı olurum.

Bu zeki ve güzel kadına kötü davrandı. Onu hafife aldı ve ben de ona bu işin nasıl yapıldığını gösteriyorum.

Onun kaybı benim kazancım.

Kendall onun için fazla bir kadındı.

Önünde diz çöküp hile yapıp yapmadığını dikkatle izliyorum. Göz kapaklarından birinin altından gizlice bakacak mı diye. Ama yaramaz kızım istediğim gibi gözlerini kapalı tutuyor. Bir avucumu çıplak kalçasında gezdirmekten kendimi alamıyorum, güzel kahverengi teninin ne kadar yumuşak ve ipeksi olduğunun tadını çıkarıyorum.

Hepsi benim.

Bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, lanet hayatımın geri kalanı için hepsi benim.

"Gözlerini aç sevgilim," diyorum boğuk bir sesle.

Açıldılar, benimkilerle buluştular. Nefes nefese kaldı. "Ne yapıyorsun?!"

Kıkırdıyorum. "Ne yapıyormuşum gibi görünüyor? Aziz Nick'in yaramazlık ve iyilik listesiyle burada olduğunu söyledim. İçinde bunun da olduğu güzellikleri getirdim. Karım olma onurunu bana bahşeder misin, sevgilim?"

İçindeki pırıl pırıl elmas taşı ortaya çıkarmak için yüzük kutusunu açtım. Kendall aynı anda hem gülüyor hem de ağlıyor, seslerin karışımı kulaklarıma müzik gibi geliyor.

"Sormana gerek var mı? Tak şu yüzüğü!" diye haykırıyor. Yüzüğü uzatırken eli titriyor.

Elime alıyorum ve pırlanta yüzüğü ince parmağına geçiriyorum.
Kollarını bana doluyor ve ağızma derin bir öpücük konduruyor.
"Evlenme teklif etmek için seksi Noel Baba gibi giyinirdin," diyor
kıkırdayarak. Beni tekrar öpüyor, sonra tekrar. "Ama sanırım artık
zamanı geldi St.

Nick cezalandırıldı... ve memnun edildi."

Meraklı bir kaşımı kaldırıyorum, sırtışıma hemen beliriyor.

"Gerçekten mi sevgilim?

Aklında ne vardı?"

Kelepçe bileklerimden birine dolanırken bir tıkırtı duyuyorum.
Aşağı bakıyorum ve sonra tekrar yukarı, aniden çok yaramaz bir
cadaloz tipi ifadeye bürünen Kendall'a bakıyorum.

"Öğreneceksin."

Muhteşem nişanlığımın beni yatağa doğru götürmesine ve
kelepçelemesine izin verirken sadece kıkırdayabiliyorum. Daha ne
olduğunu anlamadan, iki kolum da yatağın direklerine bağlı bir şekilde
sırtüstü yatıyorum. Getirdiğim güzellikler çantasını karıştırıyor, göz
bağı ve horoz kafesi gibi şeyleri çıkarıyor.

Üzerime tırmanırken ince geceliği kalkıyor ve külot giymediği
ortaya çıkıyor. Üzerime oturup dudaklarıma alaycı bir öpücük
kondurmak için eğildiğinde amcığı kasıklarına sürtünüyor.

"Bakalım bu yıl kim gerçekten yaramazlık ya da iyilik yapmış."

SON... YOKSA ÖYLE Mİ? 🤔

Daha Fazla Yaramaz İçerik mi İstiyorsunuz?

**Patreon'uma katılarak Sexy Sinner olun ve hiçbir yerde bulunmayan bonus hikayelere, hikaye çizimlerine ve diğerk özel içeriklere erişim kazanın
başka... Yaramaz ya da Yaramazlar için bonus ekstra yaramaz bir epilog dahil**

Güzel! 😊

[BURAYA KATILIN](#)

Yaramaz ya da İyi Karışım

Spotify'daki [çalma listesini buradan](#) dinleyin!

1. Noel'de Eve Dönmek İstiyorum - Ne-Yo
2. Sensiz Kış - XG
3. Santa Baby - Eartha Kitt
4. My Kind of Present - Meghan Trainor
5. Jingle Bell Rock - aespa
6. Christmas Blues - Sabrina Claudio ve The Weeknd
7. Yüzüne Mutlu Noeller - Jordin Sparks

Ya da aşağıdaki QR kodunu tarayarak dinleyin:

Stay Connected

[Özel bonus içerikler için Sienne'in Patreon'una katılın](#)

[Sienne'in Okuyucu Grubuna katılın](#)

[Sienne'in Bültenine Kaydolun](#)

[Sienne Yazar Sayfasını Takip Edin](#)

[Sienne'i TikTok'ta takip edin](#)

[Sienne'i Instagram'da takip edin](#)

[Sienne'i Goodreads'te takip edin](#)

[Sienne'i Bookbub'da takip edin](#)

SCAN ME

Also by Sienna Vega

Kaptan ve Balerin Kitap 1 -

[Kısır Dürtüler](#) Kitap 2 -

[Acımasız Dürtüler](#)

Günahkarlar Şehri Serisi

1. Kitap - [Vegas Kralı](#) 2.

Kitap - [Kalplerin Kraliçesi](#)

3. Kitap - [Günah Krallığı](#)

Kitap 4 - [Günahın Kalbi](#) (Louis & Tasha Novella)

[Günahkarlar Şehri Özel Baskı Boxset](#)

Gangsterler ve Güller

Serisi 0. Kitap - [Yasak](#)

Güller 1. Kitap - [Kötü](#)

[Güller](#) 2. Kitap - [Çarpık](#)

[Güller](#) 3. Kitap - [Vahşi](#)

[Güller](#) 4. Kitap - [Dolambaçlı](#)

[Güller](#) 5. Kitap - [Acımasız](#)

[Güller](#)

[Gangsterler ve Güller Özel Baskı Boxset](#)

Çelik Krallar MC Serisi 1.

Kitap - **Kralların** Merhameti _

[Yoktur](#) 2. Kitap - [Krallar](#)

[Kırılmaz](#) 3. Kitap - [Krallar](#)

[Kimseden Korkmaz](#)

Kitap 4 - Krallar Dünyaya Karşı

Gece Yarısı Cemiyeti

Kitap 1 - [Zalim Zevkler](#)

Kitap 2 - [Zalim Zevkler](#)

Kitap 3 - Zalim Arzular

Seattle Kurtları

Kitap 1 - [Buzları Kırın](#)

Vahşi Soy

[Caesar DeLuca](#)

Öğle Yemeği Günlükleri

Esmer Şeker

Tek [Başına](#)

Kalanlar [Capo'nun](#)

[Paylaştığı Küçük](#)

[Sırlar Bir Bedel](#)

[Karşılığında](#)

Yaramaz ya da

Güzel

Ya da kitaplarımın doğrudan bağlantısı için aşağıdaki QR kodunu tarayın!

About the Author

SIENNE VEGA

Romance so sexy, it's a sin.

Siienne'in karanlık ve d    nceli alfalara ve onları seven kad  nlara kar  şı bir ilgisi var.   izgilerin bulanıkla  tığı, romantizmin karanlık ve lezzetli olduğu hik  yeler yazmaktan ho  lanıyor. Bo   zamanlarında g  zel bir kadeh   arap ve Netflix alemiyle gev  liyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.